Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 2061 | 4 PAGINI — 20 BANI | vineri 16 decembrie 1955

In cinstea Congresului partidului

Un nou utilaj fabricat în ţară

Intr-una din halele uzinei „Steaua Roşie" din Capitală se montează ultimele piese ale unui utilaj cu totul neobişnuit — scutul hidromecanic.

Acest nou utilaj va fi folosit pentru prima dată în ţara noastră la executarea canalelor colectoare care formează reţeaua principală de canalizare a Capitalei. El are forma unui cilindru mecanic lung de 4,50 m. cu diametrul de 3,10 m. fiind compus dintr-o cameră frontală de săpare, o cameră mijlocie prevăzută cu 20 de prese hidraulice şi o cameră de lucru în care se face montarea bolţarilor din beton care formează pereţii canalului. Săparea terenului se face prin hidromecanizare, cu ajutorul unui hidromonitor puternic şi al unor afînătoare hidraulice radiale. Un hidroelevator absoarbe nămolul rezultat şi-l evacuează printr-o conductă în bazinul de decantare aflat în exterior.

Intregul utilaj este automatizat şi condus de către un singur om, iar la construcţia pereţilor canalului vor lucra trei muncitori. Faţă de sistemul săpăturilor în tranşee deschise, la adîncime de 7-18 m., săparea în subteran cu scut hidromecanic asigură economii considerabile de manoperă şi materiale.

Oamenii de ştiinţă, proiectanţii şi constructorii noului utilaj închină această preţioasă realizare celui de al II-lea Congres al P.M.R.

Şarja pionierilor

La secţia oţelărie de la uzina Mao Ţze-dun din Bucureşti se petrecea ceva neobişnuit. Se organizau locurile de muncă, se revizuiau cuptoarele şi se aranjau parcă cu mai multă grijă sculele. In dreptul unui cuptor tovarăşul Gaşpar Ion era nerăbdător:

— Azi vin pionierii şi nu-i lucru de şagă cu şarja lor, — spuse către tovarăşii săi. Ei au adus fierul vechi şi cînd l-am cîntărit, erau 6.700 de kg.

N-apucă să-şi sfîrşească bine vorba că pionierii şi sosiră. Tovarăşul Gaşpar le strînse mîna prieteneşte la fiecare şi le aminti cîte ceva despre şarja de anul trecut. El era un vechi prieten al pionierilor de la Şcoala nr. 146 de băieţi din Bucureşti. Anul trecut la acelaşi cuptor tot el turnase prima şarjă a pionierilor.

La rîndul lor, pionierii povestiră topitorului despre munca lor, despre notele bune pe care le obţin la învăţătură în cinstea celui de al II-lea Congres al partidului şi despre locurile de unde strînseseră atîta fier vechi.

Dan Silvăşteanu, elev în clasa a V-a A, le-a povestit celorlalţi elevi istoria fierului ce stătea neîntrebuinţat lîngă linia ferată din Dealul Spirii.

— Să-i fi văzut pe Stavila Andrei şi Novac Gheorghe cînd ne-au adus vestea despre fierul de la un atelier de fierărie din Calea 13 Septembrie!

— Ei, dar ne-am luat cu poveştile şi ora de turnare a şarjei se apropie — spuse tovarăşul Gaşpar.

In cuptor fierul vechi fierbea. Din cînd în cînd săreau scîntei care semănau cu un joc de artificii pe care copiii le aprind în serile geroase de iarnă în jurul pomului. Grupaţi în jurul tovarăşului Gaşpar pionierii priveau cu ajutorul ochelarilor de protecţie oţelul clocotitor. Erau nerăbdători.

— Atenţie băieţi, o să-i dăm drumul, spuse tovarăşul Mihalache Păun, unul dintre turnători.

Ochii tuturor erau aţintiţi acum spre oala cea mare în care peste cîteva clipe va începe să curgă rîul de oţel topit.

Un şuvoi de foc şi şarja pionierilor unităţii nr. 9 năvăli şi umplu dintr-odată oala de turnare. Pentru pionieri treaba aceasta a devenit o tradiţie încă de anul trecut. Cu mîinile ridicate deasupra capului, delegaţia de pionieri a salutat pionereşte pe tovarăşii de la oţelărie care au muncit cu rîvnă la turnarea şarjei lor.

Mergînd spre şcoală şi-au propus ca pe una din filele jurnalului de zi al unităţii să însemne acest eveniment.

E. CHIRAN

Telegrama preşedintelui Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Romîne adresată preşedintelui celei de a X-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U.

In legătură cu admiterea Republicii Populare Romîne ca membră a O.N.U., preşedintele Consiliului de Miniştri al R.P.R., Chivu Stoica, a adresat preşedintelui celei de a X-a sesiuni a Adunării Generale Jose Maza, următoarea telegramă:

Domnule Preşedinte,

Guvernul Republicii Populare Romîne exprimă Adunării Generale a Organizaţiei Naţiunilor Unite via satisfacţie a poporului şi guvernului romîn faţă de hotărîrea admiterii Romîniei în Organizaţia Naţiunilor Unite.

Guvernul romîn, care duce cu stăruinţă o politică de întărire a păcii, de coexistenţă paşnică şi de prietenie între popoare, exprimă mulţumirile sale delegaţiilor tuturor ţărilor care au sprijinit Romînia să-şi ocupe locul cuvenit în O.N.U.

Guvernul romîn declară că va urma cu fermitate înaltele principii ale Cartei Naţiunilor Unite, că va susţine toate iniţiativele menite să ducă la îmbunătăţirea colaborării între popoare, că îşi va da contribuţia sa activă la îndeplinirea sarcinei fundamentale şi supreme a Organizaţiei Naţiunilor Unite: apărarea şi consolidarea păcii şi securităţii internaţionale.

Rugîndu-vă să transmiteţi celei de mai sus Adunării Generale a Naţiunilor Unite, binevoiţi a primi Domnule preşedinte asigurarea deosebitei mele consideraţiuni.

Preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Romîne
CHIVU STOICA

Un succes al ideii de colaborare internaţională

VOTUL din Consiliul de Securitate şi din Adunarea Generală a O.N.U. în urma căruia au fost primite în O.N.U. 16 ţări a fost primit de poporul nostru şi de opinia publică mondială cu un sentiment de profundă satisfacţie, fiind considerat ca o contribuţie de seamă la cauza îmbunătăţirii relaţiilor între state, la cauza destinderii situaţiei internaţionale. In votul de la O.N.U. opinia publică din ţara noastră vede un însemnat succes al forţelor mondiale care luptă pentru reducerea încordării internaţionale şi care apără principiile coexistenţei paşnice a ţărilor cu sisteme sociale diferite.

Poporul nostru consideră intrarea R.P.R. în Organizaţia Naţiunilor Unite drept un succes şi o nouă confirmare a justeţii politicii externe de pace a guvernului nostru. Ţara noastră şi-a cîştigat merite deosebite în lupta împotriva hitlerismului şi în perioada postbelică în lupta pentru apărarea păcii şi colaborarea între popoare. Politica ţării noastre este o politică consecventă de pace, o politică care urmăreşte deplina înţelegere cu toate ţările care doresc să ferească omenirea de calamităţile unui nou război. In patria noastră poporul este stăpîn pe destinele sale. Clasele exploatatoare — singurele care urmăresc profituri de pe urma vărsărilor de sînge — au fost înlăturate de la putere. Cei ce muncesc sînt dornici de pace deoarece pacea este singura care creează condiţiile prielnice marilor eforturi creatoare.

Republica Populară Romînă are relaţii de prietenie strînsă, frăţească cu U.R.S.S., cu Republica Populară Chineză şi celelalte ţări de democraţie populară. Aceste relaţii se bazează pe temelia de nezdruncinat a comunităţii de interese şi de ţeluri a ţărilor în care oamenii muncii deţin frînele puterii.

Republica Populară Romînă, care năzuieşte spre relaţii de prietenie cu toate ţările lumii, apără principiile coexistenţei paşnice, îndelungate. Noi sîntem pentru o largă dezvoltare a schimburilor între est şi vest. Cea mai bună mărturie în acest sens o constituie faptul că în acest an R.P.R. a făcut schimburi comerciale cu 55 de ţări.

Ţara noastră pune la baza relaţiilor ei cu alte ţări principiile neamestecului în treburile interne. Noi respectăm suveranitatea altor state, iar în acelaşi timp nu permitem nimănui să se amestece în problemele ce privesc numai şi numai poporul nostru.

Intreaga politică a statului nostru este conformă cu principiile Cartei O.N.U. Faptul că au trebuit să treacă atîţia ani pînă cînd ţara noastră, ca şi alte ţări, a fost primită în O.N.U. se datoreşte atitudinii obstrucţioniste a unor cercuri occidentale care nu s-au împăcat cu gîndul că Romînia, odinioară semicolonie, a pornit pe un drum nou. Caracterul nefiresc al împiedicării R.P.R. şi a celorlalte state democrat-populare de a intra în O.N.U. a fost sezisat de cercuri largi ale opiniei publice şi faptul acesta s-a reflectat în creşterea, de la o sesiune la alta a Adunării Generale a O.N.U., a numărului de voturi exprimate în favoarea unei reglementări juste a problemei admiterii de noi membri. Destinderea într-o oarecare măsură a situaţiei internaţionale intervenită după conferinţa de la Geneva a facilitat o propunere canadiană potrivit căreia cele 18 state care au făcut cereri pentru a fi primite în O.N.U. să fie admise simultan. Această propunere a găsit deplinul sprijin al Uniunii Sovietice precum şi al majorităţii membrilor O.N.U.-ului. Adunarea Generală a O.N.U. a aprobat cu 52 de voturi din 60 propunerea ca toate cele 18 ţări să fie admise în O. N. U. Dar cercurile duşmănoase colaborării internaţionale au manevrat cu scopul de a torpila rezoluţia Adunării Generale. Pentru aceasta a fost folosită marioneta gomindanistă, care nu reprezintă pe nimeni. Precum se ştie în ciuda faptului că regimul ciankaişist a fost înlăturat şi că cei 600 milioane de chinezi şi-au făurit o Republică Populară, la O.N.U. nu au fost restabilite drepturile legitime ale R. P. Chineze. Aceasta este consecinţa faptului că anumiţi politicieni din apus refuză cu încăpăţînare să recunoască noile realităţi istorice din China.

Marioneta gomindanistă — sprijinită de reprezentantul S.U.A. — a opus dreptul de veto atunci cînd a fost pusă în discuţie cererea R. P. Mongole. In acest fel a fost împiedicată admiterea în O.N.U. a celor 18 state.

Consecventă politicii de colaborare internaţională, Uniunea Sovietică a făcut imediat o nouă propunere pentru a scoate din impas problema primirii de noi membri. Uniunea Sovietică a propus să fie admise simultan şi imediat în O.N.U. 16 din cele 18 ţări care au făcut cereri de admitere. Cererile R.P. Mongole şi Japoniei urmează a fi examinate în sesiunea următoare a Adunării Generale a O.N.U., delegaţia sovietică fiind hotărîtă să sprijine atunci ambele cereri. Propunerea sovietică a întrunit majoritatea voturilor în Consiliul de Securitate şi în Adunarea Generală a O.N.U. Prin aceasta a devenit cu putinţă ca în rîndul statelor membre ale O.N.U. să intre 16 noi ţări.

Modul în care s-au desfăşurat dezbaterile la O.N.U. arată însă fără nici un fel de posibilitate de tăgadă că anumite cercuri politice reacţionare, nu sînt interesate în realizarea unei colaborări internaţionale rodnice şi că, dimpotrivă, nu se dau înlături de a acţiona cu scopul de a agrava situaţia internaţională.

Cunoscutul comentator american Lippman comentînd atitudinea S.U.A. în problema admiterii de noi membri scria că aceasta „constituie un exemplu al felului cum se poate pierde prestigiul, cum se poate pierde influenţa şi cum se poate proceda astfel încît ţara noastră să apară ridicolă—din simplul motiv că oamenii de la conducere nu au reflectat asupra celor ce se petrec şi asupra celor ce fac". Sub presiunea curentului de opinie publică, cercurile reacţionare au fost nevoite să bată în retragere, să accepte hotărîrea adoptată cu majoritate zdrobitoare, atît în Adunarea Generală a O.N.U. cît şi în Consiliul de Securitate. Este o dovadă în plus a rolului pe care-l au masele populare în viaţa internaţională contemporană.

Opinia publică vede în atitudinea pozitivă a Uniunii Sovietice o nouă manifestare a dorinţei sale de a netezi calea eforturilor pentru destinderea situaţiei internaţionale. Rezolvarea uneia din problemele cele mai spinoase de după război — problema admiterii de noi membri în O.N.U.—este rezultatul iniţiativei sovietice. Poporul romîn este profund recunoscător U.R.S.S. pentru apărarea drepturilor lui de a face parte din O.N.U.

Poporul nostru este bucuros că Republica Populară Romînă a fost admisă în O.N.U. In cadrul Organizaţiei Naţiunilor Unite ţara noastră — alături de celelalte ţări iubitoare de pace — se va manifesta ca un factor al păcii, va acţiona cu consecvenţă pentru realizarea unei depline înţelegeri între toate ţările lumii, pentru făurirea coexistenţei paşnice.

Tineri fruntaşi în muncă

Utemistul VASILE POPA, şeful brigăzii viticole nr. 7 de la G.A.S. Coteşti, regiunea Bîrlad, a obţinut 61.000 kg. struguri peste plan. Datorită succeselor sale el a fost distins cu diploma de onoare a C.C. al U.T.M.

Utemista ELENA EREMIA este lucrătoare în comerţul de stat. Ca vînzătoare într-un magazin O. C. L. Alimentara din oraşul Bîrlad, muncind cu conştiinciozitate ea este mult apreciată de consumatori.

TANASE SILVIA rectificatoare la fabrica de rulmenţi din Moldova, în întrecerea pornită în cinstea Congresului Partidului realizează zilnic aproape trei norme.

Utemista PRETULA DINCA, colectivistă de la G.A.C. „Victoria Socialismului" din satul Bozia, comuna Berezeni, reg. Bîrlad. Pentru cele 560 zile muncă efectuate cu părinţii ei, a adus acasă în toamna aceasta aproape 2 vagoane de produse agricole.

In ziua schimbului de onoare

Ziua de 14 decembrie a fost aşteptată cu mult interes de muncitorii fabricii de încălţăminte „11 Iunie" din Rîmnicul Vîlcea.

In această zi muncitorii tineri şi vîrstnici au organizat un schimb de onoare, în cinstea celui de al II-lea Congres al P.M.R.

Muncind cu entuziasm în această zi muncitorii au reuşit să-şi întreacă cu mult sarcinile de plan zilnice. Astfel planul pe fabrică la producţia de talpă a fost îndeplinit în această zi cu 173 la sută, la piele cu 172 la sută, iar la încălţăminte cu 107 la sută. De asemenea au fost obţinute economii în valoare de 2521 lei. Alături de comunişti, în această zi, utemiştii şi-au adus din plin aportul lor la obţinerea acestor însemnate succese. Astfel la atelierul ştanţă Stoian Gheorghe şi-a îndeplinit planul cu 110 la sută, iar la atelierul de valorificare a deşeurilor Avram Gheorghe a dat cu 67 la sută mai multe produse decît prevedea norma.

Corespondent
NEGUŢ PETRE

Şi-au îndeplinit planul anual

Tot mai multe colective ale întreprinderilor industriale raportează realizarea înainte de termen a unuia dintre principalele angajamente luate în cinstea celui de al 2-lea Congres al P.M.R.: îndeplinirea planului de producţie pe anul 1955.

In regiunea Ploeşti, printre cele 105 întreprinderi care au îndeplinit înainte de termen planul pe anul 1955 se numără şi uzina de utilaj petrolifer „1 Mai" din Ploeşti care a dat producţia prevăzută pentru întregul an pînă la sfîrşitul lunii noiembrie. Anul acesta metalurgiştii au produs cu 31,42 la sută mai multe maşini şi utilaje petrolifere decît în anul 1951. In primele 10 luni din acest an ei au sporit productivitatea muncii cu 16 la sută faţă de aceeaşi perioadă a anului trecut, iar preţul de cost a fost redus cu 23,1 la sută faţă de plan.

Muncitorii şi tehnicienii de la oţelăria specială a Combinatului siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej" din Hunedoara închină celui de al 2-lea Congres al P.M.R. succesul obţinut zilele trecute — îndeplinirea înainte de termen a planului de producţie pe acest an. Experienţa însuşită de inginerul Gheorghe Niţă şi prim-topitorul Florian Haiduc, care s-au specializat în Uniunea Sovietică a fost de mult folos muncitorilor de la oţelăria specială. In 11 luni din acest an, ei au dat cu 3,89 la sută mai mult oţel special decît în întregul an 1954. Productivitatea muncii a crescut în primele 10 luni ale anului 1955 cu 25,44 la sută faţă de perioada corespunzătoare a anului trecut, iar preţul de cost a fost redus cu mai multe procente.

Zilele trecute, muncitorii, inginerii şi tehnicienii din cadrul Trestului IV producţie-Moineşti, au raportat îndeplinirea planului anual de producţie. Petroliştii au obţinut acest succes datorită extinderii sistematice a metodelor înaintate de muncă: fracturarea hidraulică, recuperarea secundară prin injectare de apă şi gaze în strat etc. Numai în urma aplicării metodei de fracturare hidraulică la 34 de sonde se obţine zilnic un plus de 140 tone de ţiţei.

Primele instalaţii de turbobur romînesc

Alături de turlele de foraj, mese rotative şi granice puternice de mare adîncime, cu ajutorul U.R.S.S. industria noastră producătoare de utilaj petrolifer a trecut cu cîtva timp în urmă să fabrice primele instalaţii de turbobur romîneşti.

In fotografie: maistrul Voinea Vasile de la uzinele „1 Mai"-Ploeşti, ajutat de utemiştii Calăvie Dumitru şi Boca Ion, lucrează la asamblarea celui de al 5-lea turbobur.

Foto: DUMITRU F. DUMITRU

Noi gospodării colective şi întovărăşiri agricole

In cinstea celui de al 2-lea Congres al P.M.R., în numeroase sate şi comune de pe cuprinsul patriei iau fiinţă noi gospodării agricole colective şi întovărăşiri agricole.

Zilele trecute, în comuna Niculiţel, raionul Tulcea, s-a constituit gospodăria agricolă colectivă „Cel de al 2-lea Congres al partidului". In satul Mihail Kogălniceanu, raionul Filimon Sîrbu, 15 familii de ţărani muncitori au format gospodăria agricolă colectivă „30 Decembrie". Cele 24 de familii de ţărani muncitori din comuna Drogu, raionul Filimon Sîrbu, care s-au unit şi au format gospodăria agricolă colectivă „Drumul belşugului", vor munci în comun 96 ha. de teren. Cu acestea numărul gospodăriilor agricole colective din regiunea Galaţi a crescut la 157.

In ultimele zile 20 de ţărani muncitori din Sarafineşti, raionul Botoşani, au pus bazele unei întovărăşiri agricole căreia i-au dat numele „Cel de al 2-lea Congres al Partidului". Aceasta este a 25-a întovărăşire agricolă creată în acest an în raion. In cele 50 de întovărăşiri agricole existente în raionul Botoşani, 1.703 familii de ţărani muncitori lucrează 1.560 ha. de pămînt.

(Agerpres)

Vestea primirii R. P. R. ca membră a O. N. U. este întîmpinată de poporul nostru cu profundă satisfacţie

Joi la amiază în numeroase întreprinderi din Capitală au avut loc mitinguri consacrate acestui important eveniment.

La mitingul care a avut loc la Complexul C.F.R. „Griviţa Roşie" a luat cuvîntul Florian Dănălache, prim secretar al Comitetului orăşenesc Bucureşti al P.M.R. El a arătat că votul organizaţiei Naţiunilor Unite este de fapt încununarea luptei neobosite, consecvente, pe care marea noastră prietenă, Uniunea Sovietică, a dus-o pentru întărirea colaborării internaţionale în O.N.U. între toate statele indiferent de orînduirea lor socială şi de stat, rezultatul luptei pe care poporul nostru, sub conducerea partidului a dus-o pentru cîştigarea acestui drept legitim al ţării noastre. Poporul romîn care şi-a adus contribuţia de sînge la lupta împotriva Germaniei hitleriste, este hotărît să facă totul pentru a împiedica un nou război.

Să luptăm mai departe, a spus în încheiere tov. Florian Dănălache, pentru a contribui la înfăptuirea construcţiei paşnice a noii noastre vieţi, socialiste

A vorbit apoi strungarul Nicolae Florea, care a spus: „Vestea primirii ţării noastre şi a celorlalte ţări de democraţie populară în O.N.U. ne bucură pe toţi. Ea era de mult aşteptată de poporul nostru. Ne exprimăm sentimentele noastre de dragoste şi recunoştinţă faţă de Uniunea Sovietică, marea noastră prietenă, faţă de Partidul Muncitoresc Romîn, iniţiatorul politicii de pace a statului nostru.

La mitingul care a avut loc la uzinele „23 August" au luat cuvîntul tov. St. Gruceru, secretar al Comitetului orăşenesc Bucureşti al P.M.R. şi inginerul Virgil Sebeşan, care a exprimat angajamentul întregului colectiv al uzinei de a intensifica eforturile în producţie, pentru a contribui şi de aici înainte la întărirea statului nostru iubitor de pace.

La fabrica de confecţii „Gh. Gheorghiu-Dej" au vorbit tov. Ioana Celea, secretara comitetului de partid şi Eugenia Palaloga, muncitoare fruntaşă care a spus: „Vestea ca ţara noastră a fost primită în O.N.U. ne umple tuturor inimile de bucurie. Republica Populară Romînă va continua să desfăşoare şi de aci înainte lupta pentru întărirea păcii şi prieteniei între popoare.

La uzinele „Matyas Rakosi" au vorbit tov. Dumitru Marica şi inginerul Ion Niţu. După ce a subliniat importanţa primirii R.P.R. în O.N.U., ing. Ion Niţu a arătat că eforturile susţinute ale statului nostru îndreptate spre lărgirea şi dezvoltarea relaţiilor cu alte state, de asemenea reducerea efectivului forţelor armate, reducerea duratei serviciului militar, contribuţia reprezentanţilor ţării noastre la activitatea instituţiilor specializate ale O.N.U., întreaga activitate a guvernului romîn, au demonstrat practic politica de pace şi prietenie între popoare promovată de R.P.R.

La sfîrşitul mitingurilor s-a adoptat o moţiune prin care se salută admiterea ţării noastre în Organizaţia Naţiunilor Unite şi se exprimă dragostea şi recunoştinţa poporului nostru faţă de Uniunea Sovietică

Mitinguri consacrate importantului eveniment al primirii în O.N.U. a ţării noastre au mai avut loc de asemenea şi în alte întreprinderi din ţară.

(Agerpres)

Insemnări Comuniştii

Mi-aduc aminte deseori despre nişte întîmplări petrecute în timpul războiului, pe vremea studenţiei. Stăteam la un cămin studenţesc pe Matei Voevod, undeva prin preajma Mătăsarilor. Intr-o seară, în iarna anului 1943 dacă nu mă înşeală memoria, veneam pe jos dinspre centrul oraşului. Viscolea cumplit. Sgribulit de frig, păşeam cu gulerul pardesiului ridicat, ţinînd sub braţ un vraf de cărţi cumpărate în după amiaza aceea de la un anticar de pe cheiul gîrlei. Era puţină lume pe străzi la ceasul acela al înserării. Vîntul se svîrcolea cumplit între blocurile înalte, izbind în rafale repezi, spulberînd neaua afînată, scînteietoare sub conurile de lumină ale becurilor electrice. Ici-colo, cîte un trecător grăbit ca şi mine se căznea să înainteze prin viforniţa înfricoşătoare. Nu mai aveam mult pînă la cămin, cînd deodată, dincolo de răscrucea Moşilor m-au oprit fără veste un civil şi un sergent de poliţie.

— Ce ai în pachet?

Zic: „nişte cărţi", şi le-am întins pachetul. L-au cercetat într-un gang, la lumina unei lanterne de buzunar, apoi mi-au dat pace să merg mai departe Cînd am povestit unui prieten de dormitor păţania mea, acela mi-a spus: „Să ştii că ăia căutau manifeste. Caută comunişti".

Comunişti... Văzusem în anii de liceu, la Caransebeş, oameni care purtau acest nume. Văzusem deseori în copilăria mea, grupuri de comunişti aduşi de la gară la vestita temniţă din mijlocul oraşului, cu lanţuri la mîini şi la picioare înaintînd prin pîcla ploilor de toamnă, ori prin ninsorile bogate Cînd l-am întrebat odată pe tata ce sînt comuniştii, mi-a răspuns simplu: „muncitori, ceferişti" Dar pe urmă, în anii studenţiei, fără să-i văd, i-am simţit altminteri pe aceşti îndrăzneţi şi modeşti soldaţi ai partidului comunist. Oare nu unul dintre ei mi-a vîrît odată în mînă, la intrarea într-o sală de cinematograf un program de film? Nu era programul filmului sentimental la care mă dusesem, ci un altfel de program, acela al sarcinilor de luptă împotriva regimului hitlerist şi antonescian Şi oare nu tot comuniştii erau aceia care făceau să pătrundă în interiorul căminului de pe Matei Voevod exemplarele „Romîniei libere" ilegale pe care atunci le-am văzut şi citit întîia oară?

Aceste imagini nu se vor şterge niciodată. La ele se adaugă zi de zi, cu o forţă neistovită, înfăţişarea nenumăraţilor soldaţi ai partidului pe care îi întîlnesc în viaţă.

Chemat acum cîţiva ani la redacţia unei reviste, mi s-a spus: „du-te la G.A.S.-Panduri din Pietroiu. Ai să vezi acolo o gospodărie gigant, ai să vezi tractoare arînd pe locuri unde pînă ieri foşneau păduri uriaşe de trestii".

Un singur lucru au uitat să-mi spună redactorii revistei: „ai să cunoşti nişte oameni minunaţi". Cum să-l pot uita vreodată pe comunistul Andrei Apolzan, talentatul zootehnician, care şi-a pus viaţa în primejdie ca să scape de la pieire cîteva mii de oi, la o dramatică trecere peste ghiaţa Borcei, în primăvara anului 1952?

Cum să-l uit pe comunistul Gheorghe Unguru, director la un oficiu petrolifer din Valea Zemeşului, care a salvat o sondă în erupţie?

Cum poţi să-i uiţi pe tinerii comunişti care au montat într-un timp record, iarna, în timpul crivăţului, utilajul uzinei de egrenat bumbac de la Ciulniţa? Şi tu stai ceasuri întregi de vorbă cu ei, îi întrebi despre fapte deosebite, ţi-e ciudă că nu sînt buni povestitori, şi ei dau din umeri, plini de modestie, scuzîndu-se: „fapte d-astea de care căutaţi d-voastră găsiţi la mineri, la aviatori şi la marinari".

Apoi din surse lăturalnice povestite fără emfază, afli întîmplări petrecute cu tinerii de la care n-ai scos nimic, întîmplări uluitoare, fapte care dovedesc nu un nivel obişnuit al muncii şi al datoriei, ci de-a dreptul spiritul de abnegaţie şi eroismul.

Exemplele pot fi înmulţite la infinit. Fiindcă nu e cărămidă pusă la temelia unui nou bloc muncitoresc, nu e rotiţă fixată la un nou tractor, nu e linie trasă pe hîrtia de calc în institutele de proiectări, nu e strop de oţel incandescent, nu e cuvînt în lecţia învăţătorului şi nu e fărîmă de cărbune scos din inima munţilor, în care să nu vibreze marile fapte ale comuniştilor, aceşti înflăcăraţi luptători pentru bună stare şi fericire.

PETRE VINTILA

Raid-anchetă

DIN ACTIVITATEA CERCURILOR ŞI CURSURILOR POLITICE

Zilele trecute, ziarul nostru a organizat un raid-anchetă în raionul Roman cu scopul de a cunoaşte care este situaţia deschiderii şi desfăşurării anului de învăţămînt politic U.T.M.

Tovarăşul Gh. Manciuc, secretarul comitetului raional U.T.M. care răspunde de munca de propagandă, ne-a informat asupra problemei care ne interesa. „Cercurile şi cursurile politice — a spus el — şi-au început activitatea la timp. Cu vreo 2 săptămîni de zile în urmă, doar în vreo trei sate cercurile nu se deschiseseră. Acum cred că nu se mai poate vorbi despre acest lucru".

Ne-a vorbit apoi despre măsurile luate pentru deschiderea tuturor formelor de învăţămînt politic, pentru asigurarea unui nivel din ce în ce mai înalt al lecţiilor şi convorbirilor.

Redactorii ziarului nostru s-au deplasat apoi pe teren pentru a vedea cum se desfăşoară învăţămîntul politic U.T.M. în organizaţiile de bază. Corespunde oare pe deplin situaţia prezentată de tovarăşul Manciuc cu cea existentă pe teren? Vă prezentăm doar cîteva aspecte. Iată-le:

Pînă la primăvară... mai e

Sfîrşitul lunii octombrie. Tovarăşul Mihai Gheorghiţă, secretarul comitetului organizaţiei de bază UTM de la fabrica de zahăr „Ilie Pintilie", este agitat. Nu s-au deschis cele două cercuri de politică curentă şi pentru aceasta tovarăşii de la raion nu-l lasă de loc în pace. Astăzi e hotărît însă să ia toate măsurile pentru îndeplinirea acestei sarcini. Zis şi făcut. A organizat o „adunare festivă" unde în prezenţa unui număr redus de tineri a declarat în mod oficial „deschis" învăţămîntul politic. „Sarcina a fost îndeplinită", a raportat el cu multă seninătate comitetului raional U.T.M. Şi pe graficul comitetului raional a mai apărut încă o organizaţie în care cercurile politice şi-au început „activitatea".

De atunci a trecut mai bine de o lună. Propagandistul Vasile Lohan a făcut unele încercări de a-i mobiliza pe cei 20 de cursanţi înscrişi la cercul de politică curentă. N-a reuşit însă şi s-a lăsat păgubaş. Mihai Aruşte, propagandistul celui de-al doilea cerc politic, molipsindu-se de lipsa de răspundere de care au dat dovadă membrii comitetului organizaţiei de bază U. T. M. în întreaga perioadă de pregătire a anului de învăţămînt politic, nici măcar nu şi-a pus problema deschiderii cercului.

— Greu a mers şi anul trecut, se tînguie tovarăşul Gheorghiţă, atunci cînd este întrebat de ce nu-şi desfăşoară activitatea cercurile politice din fabrică.

„Mă întrebaţi de ce-i această situaţie? Păi nu cunoaşteţi. La noi în fabrică anul de învăţămînt politic se va deschide mai tîrziu. Acum nu avem timp, nu se poate deschide, avem alte sarcini".

Luîndu-l pe „nu se poate" în braţe, comitetul organizaţiei de bază de la fabrica de zahăr, încurajat de indicaţiile „totul depinde de voi, de comitet" date de tovarăşa Ene Elena, activistă a comitetului raional U.T.M., aşteaptă primăvara pentru a deschide cercurile politice din fabrică.

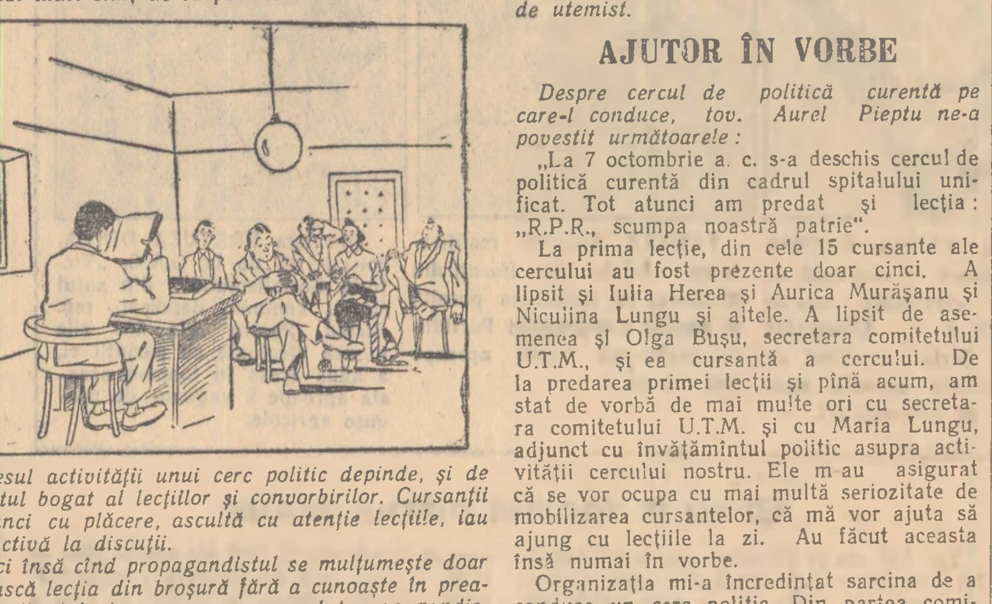
Şi tocmai în această perioadă, cînd alături de cei 74 de utemişti permanenţi, în această fabrică mai muncesc şi zeci de utemişti şi tineri zilieri veniţi de prin comunele din jurul oraşului, organizaţia de bază U.T.M. nu-şi îndeplineşte sarcina de a desfăşura o intensă muncă politică de educaţie în rîndul acestora.

Cînd responsabilitatea este colectivă

La I.M.S.-Roman sînt peste 250 de utemişti. Am discutat cu mulţi dintre ei. Toţi ne-au vorbit despre cursurile sau cercurile politice pe care le urmează, despre propagandiştii care se străduiesc să facă lecţiile şi convorbirile cît mai atractive. Faptul că la I.M.S. majoritatea covîrşitoare a utemiştilor urmează o formă de învăţămînt, demonstrează preocuparea comitetului acestei organizaţii de bază pentru buna desfăşurare a noului an de învăţămînt. Dar nu numai atît. Pînă în luna noiembrie 8 cercuri de politică curentă din cele 9 propuse şi cele 5 cursuri serale îşi începuseră activitatea. Multe dintre ele sînt astăzi cu lecţiile la zi.

De buna desfăşurare a anului de învăţămînt politic se simt responsabili toţi membrii comitetului organizaţiei de bază. Fiecăruia i s-a încredinţat o organizaţie de secţie sau două pentru a controla şi îndruma activitatea cercurilor şi cursurilor politice în tot cursul anului de învăţămînt. De asemenea membrii comitetului sprijină şi urmăresc pregătirea minuţioasă a propagandiştilor.

In organizarea învăţămîntului politic la I.M.S. mai sînt încă şi unele deficienţe. Unii cursanţi lipsesc de la convorbirile cercurilor politice, cercul politic de la secţia utilaj a rămas fără propagandist, iar unii propagandişti — ce-i drept puţini la număr — nu se pregătesc temeinic pentru predarea lecţiilor. Deficienţele acestea pot fi însă grabnic lichidate dacă comitetul organizaţiei de bază va continua să muncească cu şi mai mult simţ de răspundere.

Succesul activităţii unui cerc politic depinde, şi de conţinutul bogat al lecţiilor şi convorbirilor. Cursanţii vin atunci cu plăcere, ascultă cu atenţie lecţiile, iau parte activă la discuţii.

Atunci însă cînd propagandistul se mulţumeşte doar să citească lecţia din broşură fără a cunoaşte în prealabil conţinutul ei, aşa cum a procedat propagandistul Mihai Dumbravă de la G.A.S.-Secueni, cursanţii îşi găsesc alte preocupări.

A lipsit doar... propagandistul

— De ce cercul de politică curentă din schimbul vostru nu s-a deschis încă? l-am întrebat pe tovarăşul Gheorghe Stoica, secretarul organizaţiei U.T.M. de la secţia turnătorie schimbul I, de la I.M.S.

El ne-a răspuns pe scurt:

„Munca de propagandist la acest cerc i-a fost încredinţată tehnicianului Gheorghe Tihon. In preajma pregătirilor pentru deschiderea noului an de învăţămînt politic se părea că Tihon era bucuros că va munci ca propagandist. Veni şi ziua deschiderii cursului. Imediat după lăsarea lucrului cei 13 cursanţi s-au adunat în sala stabilită pentru ţinerea lecţiei. Lipsea însă un tovarăş. Desigur, veţi spune, lipsa unui singur om nu poate împiedica predarea lecţiei. Dar cînd acest tovarăş este chiar propagandistul lucrurile stau de-acum cu totul altfel.

Din acest motiv prima lecţie a cercului a fost amînată. Am stat de vorbă cu propagandistul. Mi-a înşirat o poveste întreagă, care sincer vă spun n-a reuşit să mă convingă. L-am anunţat data cînd se vor aduna din nou cursanţii. Dar, nici de data aceasta n-a venit în ciuda faptului că majoritatea cursanţilor îl aşteptau".

Tovarăşului Gheorghe Tihon trebuie să-i fie clar un lucru: atunci cînd organizaţia îi încredinţează o sarcină, ea trebuie dusă la îndeplinire fără rezervă. Nepăsarea, lipsa de răspundere nu se împacă cu calitatea de utemist.

AJUTOR ÎN VORBE

Despre cercul de politică curentă pe care-l conduce, tov. Aurel Pieptu ne-a povestit următoarele:

„La 7 octombrie a. c. s-a deschis cercul de politică curentă din cadrul spitalului unificat. Tot atunci am predat şi lecţia: „R.P.R., scumpa noastră patrie".

La prima lecţie, din cele 15 cursante ale cercului au fost prezente doar cinci. A lipsit şi Iulia Herea şi Aurica Murăşanu şi Niculina Lungu şi altele. A lipsit de asemenea şi Olga Buşu, secretara comitetului U.T.M., şi ea cursantă a cercului. De la predarea primei lecţii şi pînă acum, am stat de vorbă de mai multe ori cu secretara comitetului U.T.M. şi cu Maria Lungu, adjunct cu învăţămîntul politic asupra activităţii cercului nostru. Ele m-au asigurat că se vor ocupa cu mai multă seriozitate de mobilizarea cursantelor, că mă vor ajuta să ajung cu lecţiile la zi. Au făcut aceasta însă numai în vorbe.

Organizaţia mi-a încredinţat sarcina de a conduce un cerc politic. Din partea comitetului organizaţiei de bază aştept sprijinul pe care este obligat să mi-l dea".

Grijă pentru un conţinut bogat

Mariei Bogza i s-a încredinţat anul acesta conducerea unui cerc de politică curentă în comuna Trifeşti.

Venită în comună de puţin timp, Maria nu cunoştea decît cîţiva utemişti şi tineri. In schimb cunoştea majoritatea copiilor a căror educatoare avea să fie. „Trebuie să-i cunosc pe toţi cursanţii cercului politic", şi-a zis Maria. Şi alături de membrii comitetului organizaţiei de bază U.T.M., ea a participat activ la lămurirea şi înscrierea celor 20 de tineri la cercul politic. Incepuse cu această ocazie să-şi cunoască cursanţii. Majoritatea dintre ei pentru prima dată anul acesta urmează o formă organizată de studiu. Ce trebuie făcut în această privinţă? Maria a primit răspunsul de la comunista Zoe Ungureanu. Ea a început să se pregătească din timp pentru prima lecţie. A conspectat întregul material bibliografic indicat, şi-a complectat apoi notiţele cu exemple luate din viaţa tinerilor din sat. O hartă va uşura înţelegerea de către cursanţi a problemelor ridicate de prima lecţie: „R.P.R., scumpa noastră patrie". Unii cursanţi se vor descurca mai greu în luarea notiţelor. Ideile principale vor trebui deci scrise pe tablă. Dar cîte lucruri, mărunte în aparenţă, nu trebuie pregătite din timp!

...9 noiembrie. 16 tineri priveau atenţi pe hartă. Propagandista le-a explicat cursanţilor cu multă răbdare despre vecinii, populaţia şi bogăţiile ţării noastre. A accentuat în mod deosebit asupra realizărilor mărețe înfăptuite de oamenii muncii din ţara noastră sub conducerea partidului.

Au urmat apoi discuţii aprinse. Şi cursanţii au plecat de la prima consfătuire a cercului cu noi cunoştinţe.

Cînd propagandista Maria Bogza a prezentat o informare despre conferinţa de la Geneva, toţi cei 20 cursanţi au fost prezenţi. Ei au povestit şi altor tineri despre lecţiile ţinute de propagandista lor. Şi mulţi tineri au venit în acea zi să o asculte pe Maria Bogza. Informarea se transformase într-o discuţie, aprinsă asupra unor probleme ale politicii internaţionale.

Propagandista a fost mulţumită. Interesul cursanţilor pentru studiu fusese stîrnit.

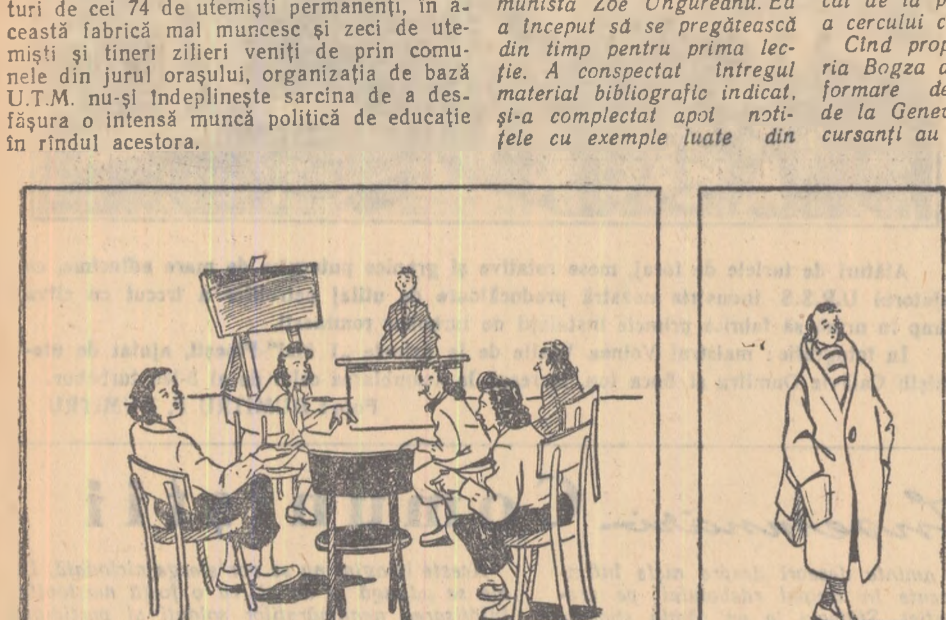
„Puterea exemplului"

Majoritatea activiştilor comitetului raional U.T.M. sînt înscrişi la diverse forme de învăţămînt de partid. Sînt înscrişi dar...

Şcoala serală de partid îşi desfăşoară cursurile în fiecare luni la orele 17. Acest lucru îl cunoaşte şi tovarăşul Gheorghe Manciuc, secretarul comitetului raional U.T.M., care răspunde de munca de propagandă. Se întîmplă însă — şi din nefericire destul de des — ca tocmai în această zi tovarăşul Manciuc să-şi găsească de lucru. Şi atunci salvarea e telefonul.

— Alo, aici Manciuc de la raionul U.T.M. Astăzi nu pot veni la seminar, sînt ocupat cu preschimbarea documentelor U.T.M.

Exemplul secretarului se pare că este molipsitor. Mulţi activişti printre care se numără tovarăşii Aurel Berbecaru, activist în secţia de propagandă, Gheorghe Miron, şeful sectorului de evidenţă, Ion Prisecaru, şeful secţiei şcoli şi pionieri şi alţii nu se prezintă cu regularitate la cursul învăţămîntului de partid. Şi aceasta pentru că lipseşte autoritatea morală a celor care au datoria să-i tragă la răspundere pentru neîndeplinirea unei sarcini.

Propagandistul: Astăzi se va preda prima lecţie în cadrul cercului la care te-ai înscris. Au fost anunţaţi toţi cursanţii.

Iat-o însă pe tovarăşa Surica Iancu plimbîndu-se în timp ce utemiştii conştiincioşi din organizaţia de bază a Spitalului unificat au venit la cerc, dornici să asculte lecţia predată de propagandistul cercului politic.

CONCLUZII

Din cele constatate de noi reiese că din partea comitetului raional U.T.M.-Roman a existat o oarecare preocupare pentru pregătirea şi deschiderea noului an de învăţămînt politic. Aceasta o ilustrează faptul că în unele organizaţii de bază cursurile şi cercurile politice au început să-şi desfăşoare activitatea, unele dintre ele fiind cu lecţiile la zi. Mai mult ca în trecut există astăzi din partea multor membri ai comitetelor organizaţiilor de bază un interes crescînd pentru buna desfăşurare a învăţămîntului politic, pentru un conţinut din ce în ce mai bogat al lecţiilor şi convorbirilor.

Dar preocuparea comitetului raional pentru învăţămîntul politic a scăzut odată cu deschiderea lui. Comitetul nu controlează şi nu dă un sprijin concret organizaţiilor de bază în desfăşurarea activităţii cercurilor şi cursurilor politice şi astfel există deficienţe serioase. Mai sînt încă unele organizaţii de bază în care cercurile nu şi-au început activitatea, unii propagandişti pe care nu-i preocupă suficient pregătirea serioasă pentru lecţii şi convorbiri; se manifestă în unele locuri dezinteres pentru studiu. Atitudinea de nepăsare a unor membrii ai comitetelor organizaţiilor de bază faţă de activitatea cercurilor şi cursurilor politice mai dăinuie încă. Despre toate aceste lucruri activiştii raionului în frunte cu tovarăşul Gheorghe Manciuc, secretarul comitetului raional U.T.M. nu ştiu prea multe. Şi chiar atunci cînd tovarăşului Manciuc i se aduce la cunoştinţă un asemenea caz — aşa cum a fost cu organizaţia de bază din satul Başta — nu se grăbeşte să ia măsuri. Explicaţia unei asemenea stări de lucruri se găseşte în însăşi atitudinea de dezinteres a tovarăşului Manciuc şi a altor activişti faţă de studiul lor politic.

Pentru remedierea lipsurilor existente în reţeaua învăţămîntului politic comitetul raional U.T.M.-Roman trebuie să ia grabnic măsuri eficiente pentru respectarea şi aplicarea în viaţă a sarcinilor de organizaţie.

Bine înţeles că se cere şi comitetului regional U.T.M.-Iaşi să se simtă răspunzător de existenţa lipsurilor din raionul Roman şi să dea ajutor mai substanţial acestui comitet raional în problema învăţămîntului politic.

In aceste zile la bibliotecă

Utemiştii şi tinerii muncitori de la Uzinele „Mao Ţze-dun" manifestă un viu interes pentru acţiunile organizate de colectivul bibliotecii în cinstea celui de al II-lea Congres al partidului.

Printre aceste acţiuni sînt şi conferinţele care vorbesc despre partid. Cu deosebit interes a fost ascultată conferinţa cu tema „Realizările obţinute de clasa muncitoare sub conducerea partidului" care a fost pregătită şi expusă de inginerul Tolică Gheorghe. Printre altele conferenţiarul a arătat că partidul nostru, călăuzindu-se după principiile atotbiruitoare ale marxism-leninismului a pus la baza politicii sale economice industrializarea socialistă a ţării, acordînd o deosebită atenţie dezvoltării industriei grele cu pivotul său industria constructoare de maşini. Conferenţiarul a dat ca exemplu uzina lor „Mao-Ţze-dun" care în anii puterii populare s-a dezvoltat cu noi secţii, începînd să fabrice pentru prima dată în ţara noastră autobuse.

★

De mult succes s-a bucurat şi seara literară cu tema „Lupta din ilegalitate a partidului" S-au citit fragmente din romanul „Clocote", de A. G. Vaida, din romanul „Marea pregătire" de Al. Jar în paginile căruia sînt viu redate aspecte din lupta ceferiştilor conduşi de partid, pentru o viaţă mai bună.

Cu toţii au rămas puternic impresionaţi de lupta Olgăi Bancic care şi-a dat viaţa pentru eliberarea Franţei de sub ocupaţia fascistă.

Eroismul Olgăi Bancic a fost posibil deoarece ea a fost educată de către Partidul Comunist Romîn în spiritul internaţionalismului proletar — a spus tovarăşa Marait Ana care a citit fragmente din „Interogatoriul", de Al. Jar.

Pe viitor la bibliotecă vor avea loc întîlniri ale scriitorilor A. G. Vaida şi Al. Jar cu muncitorii uzinei. De asemenea biblioteca pregăteşte recenziile romanelor: „Scîntei în beznă" şi „Marea pregătire"

★

In aceste zile, deosebit de citite sînt cărţile care vorbesc despre lupta partidului pentru construirea societăţii socialiste în ţara noastră. Asemenea cărţi ca: „Bărăgan" de V. Em. Galan, „Pasărea furtunii" de Petru Dumitriu şi altele în care sînt înfăţişaţi eroi înaintaţi crescuţi de partid, care luptă pentru aplicarea politicii partidului, sînt deosebit de căutate. De luni de zile asemenea cărţi n-au mai intrat în bibliotecă veşnic fiind la cititori. Strungarul Economu Aristide, spune tov. Petrovici Gheorghe bibliotecarul uzinei, m-a anunţat că nu poate restitui cartea „Bărăgan" pînă n-o citeşte întreaga sa familie.

Utemistul Gheorghe Ion de la secţia mecanică I a citit cărţile „Interogatoriu" de Al. Jar, „Desfăşurarea" de Marin Preda, „Clocote" de A. G. Vaida.

Utemiştii citesc cu mult interes cărţile care vorbesc despre acţiunile partidului în ilegalitate, despre eroismul utecişţilor care cu dragoste şi abnegaţie îndeplineau cele mai grele sarcini primite de la partid, pentru că în ele află pilde vii, demne de urmat în munca şi lupta lor de fiecare zi.

KUHTA DARIA

Tineri prieteni ai cărţii

BIRLAD (de la corespondentul nostru). Tinerii din raionul Vrancea participă în număr din ce în ce mai mare la concursul „Iubiţi cartea". Pe zi ce trece, pe listele de concurs ale bibliotecii raionale se înscriu noi concurenţi. Printre cei care s-au înscris pînă acum se află: Pavel Benga, Vasilica Ciornea, Voica Nicoară, Natalia Radu şi alţii, care au citit numeroase cărţi din cele prevăzute în listele bibliografice ale concursului.

Pentru a atrage un număr tot mai mare de tineri la concursul „Iubiţi cartea", s-au organizat o serie de acţiuni culturale: o consfătuire cu cititorii asupra romanului „Mesteacănul alb" de Bubenov, o seară literară închinată vieţii şi operei lui Maxim Gorki, o recenzie asupra romanului „Neamul şoimăreştilor" de M. Sadoveanu şi altele.

CRONICA LITERARĂ

Un poem închinat eliberării patriei

Ni se pare că poemul lui Ion Brad, „Balada împuşcaţilor" este o dovadă vie, mai puternică decît un argument de ordin teoretic, că marele eveniment istoric de la 23 August 1944 cuprinde numeroase aspecte despre care nu s-a scris încă, fiind un izvor de inspiraţie ce nu va seca niciodată, o dovadă că poetul mai are şi aici destul teren neexplorat în care originalitatea sa se poate manifesta în toată plenitudinea ei, nu numai prin inovaţiile pe care le-ar aduce în expresie, ci şi prin ideile şi semnificaţiile adînci pe care le poate dezvălui.

In ce constă în primul rînd, credem, acel inedit, pe care Ion Brad îl aduce în poemul său? Să fie oare vorba de faptul că acţiunea poemului are drept eroi nişte cîntăreţi populari, nişte cobzari? Da, evident. Dar nu ne referim numai la aceea că anecdotica e alta decît în celelalte poeme, nu numai „faptul" ca atare este nou. Important este că semnificaţia faptului e mult mai adîncă, că prin întîmplarea zugrăvită, poetul relevă o idee filozofică deosebit de preţioasă, ideea eliberării artei ca şi a tot ceea ce e drag, pur şi sfînt în viaţa omului. Chipurile cobzarilor se ridică astfel la rang de simbol al artei şi a tot ceea ce desfată spiritul uman. Povestind despre cobzari, Ion Brad dezvăluie o latură mai puţin luminată pînă acum, a lui 23 August, eliberarea frumuseţii, a artei de sub jugul înjositor.

Poetul a reuşit să facă acest lucru tocmai pentru că opera lui e un rod al cunoaşterii adînci a vieţii, pentru că a izbucnit din propria lui experienţă de viaţă, pentru că tema tratată este dragă şi apropiată sufletului său. Bineînţeles că toate acestea nu erau suficiente pentru a da naştere unui poem de o autentică valoare. Trebuia ca ideea să-şi primească întreaga amploare, să se încarce de valoarea estetică necesară dezvoltării de bogate semnificaţii.

Poetul a relevat, în primul rînd sensul cîntecului, înalta lui menire: *„Trăiau pe-aici, din moşi strămoşi cobzarii... / Trăiau pe-aici să îndulcească vinul/ Amarul trai, ca fierea, şi pelinul / C-un cîntec să împodobească locul..."* Nu e vorba deci despre un simplu cîntec, ci de ceva mai însemnat, ceva de preţ în viaţa omului, care-i înnobilează sufletul, îi dă forţă şi îndrăzneală. In zilele grele oamenii aşteaptă cîntecul, tînjesc de dorul lui: *„...De-ar fi dreptate / Să aibă omul pită din belşug,/ Să se auză doina după plug"*. Forţa imensă a cîntecului e concentrată într-o metaforă de o vigoare rară, care redă cu plasticitate şi putere de sugestie măreţia lui: *„De-ar aduna mînia grea pe coarde/Ar prinde foc lăutele şi-ar arde..."*.

Rolul social al cîntecului este dezvăluit fără emfază, simplu, cald şi adînc, prin vorbele activistului de partid din închisoare. *„Ce voi mocniţi în cîntec, eu aprind"*. Acesta este sensul mesajului purtat de cobzari şi ei apar astfel ca nişte aliaţi ce luptă alături de comunişti cu arma cîntecului pentru fericirea poporului.

Dar sub apăsarea războiului nedrept, a terorii, cîntecul piere, se sufocă. Aceasta este una din ideile cele mai interesante şi mai puternic reliefate ale poemului. Fasciştii hitlerişti sînt conturaţi astfel ca duşmani ai umanităţii, ai frumosului. Poetul redă aceasta printr-o puternică şi bine condusă gradare, începînd de la scena în care groful spune: *„Stimaţi amici, sub masă-i prea uşor/ Eu zic să cînte stînd într-un picior!"* pînă la trimiterea cobzarilor să sape şanţuri şi culminînd cu arestarea lor pentru că îndrăzniseră să cînte. Ce poate fi mai cumplit, mai inuman, decît să pui cîntecul sub cătuşe?

Din adîncul versurilor pare a răsuna chemarea aprinsă: apăraţi cîntul, apăraţi frumosul! Şi care ar fi acel om în sufletul căruia mijind măcar o geană de cinste, să nu alerge în apărarea unei viorele zdrobite de o cizmă, a unei viori sfărîmate de un pumn cazon.

De aceeaşi idee se foloseşte Ion Brad şi în zugrăvirea tabloului eliberării noastre. Poporul a aşteptat ziua de 23 August nu dintr-un singur motiv, n-a nădăjduit un singur lucru. Libertatea cuprinde toate sferele vieţii, bogăţia ei e nemărginită.

Poetul a dezvăluit una din laturile ei, prezentînd un mobil concret al nădejdilor oamenilor, ceea ce face bine înţeles să se nască în mintea cititorului noi şi noi asociaţii şi analogii, complectînd fresca luminoasă a vieţii cu adevărat libere. De-a lungul poemului fîlfîie ca o aripă speranţa oamenilor că într-o zi vor fi iar liberi, că se vor sfărîma cătuşele. *„Şi cobzele căzînd, ating pămîntul,/ Un ţipăt greu, precum un glas amar/, Cînta-vom iar, cîndva, cînta-vom iar"* este dorinţa lăsată cu limbă de moarte de cîntăreţi, este testamentul celor ce au murit pentru cîntecul lor.

In închisoare bătrînul cobzar spune:

„Nu-mi pare rău de toate, cît de una:/ Că m-or tîrî la moarte chiar acuma/ Că n-ajung să mai cînt cu voi odată/ Cîndva să sufle lumea uşurată". Poetul este aici plin de compasiune faţă de bătrîn, el îi înţelege suferinţa tocmai fiindcă trăieşte azi fericirea vremurilor jinduite de cobzar: azi lupta poporului condus de partid a descătuşat cîntecul.

Momentul sosirii în sat a oştilor sovietice eliberatoare este prins tot pe linia ideii fundamentale a poemului: cîntarea izbucneşte slobodă, biruitoare. Frumosul e liber, e al oamenilor.

Viaţa nu decurge însă simplu, liniar, ea are uneori complicaţii neaşteptate şi, întoarcerea temporară a hitleriştilor este un astfel de fenomen. Aceasta-i permite poetului să creeze un moment de un profund tragism în care cîntăreţii să apară în minunata apoteoză a sacrificiului lor. Cobzarii cad jertfă cîntecului lor: fasciştii pătrunzînd din nou în sat se grăbesc să-i ucidă pe cei ce-au întîmpinat cu cîntec Armata Sovietică. Acest moment este o culminare a vrăjmăşiei hitlerismului împotriva artei, o puternică demascare a unui sistem social care a condamnat la moarte frumuseţea. De ce? Pentru că frumuseţea este un atribut inerent al lumii noi, al comunismului. O sublimă aureolă tragică încununează sfîrşitul cobzarilor: ei cad în numele frumosului, în numele libertăţii de a cînta. Dar cîntecul nu moare. Ostaşii sovietici se întorc. Pe mormîntul lor, armonistul sovietic cîntă împreună cu alţi oameni din sat: *„Dar cîntăreţilor aduşi la moarte / De duşmanii cîntării, să le poarte / Harmonica salutul de pe urmă!"*

In viaţa nouă, cîntecul lor va trăi necontenit: *„Iar viaţa liberă, vuind ca marea/ Să le continuie acum cîntarea..."*

In aceasta stă semnificaţia supremă a poemului: izbînda poporului condus de partid înseamnă izbînda frumuseţii. In acelaşi sens e condamnat pentru totdeauna fascismul de pătimaşul şi cruntul blestem: *„Să n-aveţi parte de cîntări pe lume/ Si plînset de copil să vă sugrume / Vioara să fie canonada / Cobză — obuzul, gloanţele, grenada"*.

Am încercat să arăt în ce fel a desprins Ion Brad din complexitatea marelui moment istoric o problemă nouă, pe care a dezvăluit-o cu măiestrie, considerînd că prin aceasta, în primul rînd, a izbutit să facă poemul său atrăgător. Iată de ce ne afirmăm părerea că poemul „Balada împuşcaţilor" dovedeşte încă odată că eliberarea patriei este o inepuizabilă sursă de poezie pentru cei ce reuşesc să înţeleagă acest eveniment în toată amploarea lui. Iar personalitatea autorului s-a dezvoltat liber, manifestîndu-se şi în felul cum a fost realizat poemul. Pe această linie se poate observa astfel, printre altele, intercalarea unor versuri scrise cu totul în alt stil decît restul poemului. Acestea sînt cîntecele lăutarilor, redate prin respectarea specificului lor care nu alterează armonia lucrării şi creează o atmosferă tulburătoare prin prezenţa nemijlocită a cobzarilor — eroii epici ai poemului. O altă particularitate o constituie apariţia din cînd în cînd a invocaţiilor către natură. Poetul stabileşte astfel o legătură intimă între el şi natură, o apropiere caldă, favorabilă destăinuirilor, natura apărînd ca un martor al faptelor oamenilor: *„O, pustă largă, nesfîrşită pustă/ Deasupra ta arşiţa lui august stă! Dar în curînd septembrie să vie/ Mirozna ta în struguri şi gutuie"*.

O deosebită impresie produce de asemenea fantastica plîngere a lunii în momentul uciderii cobzarilor, o lună straniu de umană, mustrătoare, care nelinişteşte şi înfurie pe oberstul hitlerist: *„Dar luna roşie-l priveа de sus / Zvîrlindu-şi lăncile el — văpaia/ — Ia trage, mă, un glonţ şi-n luna. aia"*.

Trebuie să spunem însă că socotim că structura prin excelenţă lirică a poemului ar fi cîştigat poate, prin reducerea excesului de fapte, care creează o anumită neînchegare epică.

„Balada împuşcaţilor" este fără îndoială un poem rupt din viaţa fierbinte, adevărată pe care Ion Brad a trăit-o şi o trăieşte cu pasiune slăvind lupta partidului care a dat libertate cîntului şi a redat frumuseţea poporului, celui ce o creează şi o merită.

GLORIA BARNA

*) *Ion Brad: „Balada împuşcaţilor" poem, Editura Tineretului.*

Conferinţe raionale ale tinerilor grădinari şi pomicultori

Cu cîteva luni în urmă, organizaţia regională de pionieri Suceava a început un studiu aprofundat al experienţei sovietice, în scopul de a găsi noi forme de mobilizare a pionierilor la o activitate multilaterală.

Biroul regional U.T.M. Suceava a aprobat propunerea organizaţiei de pionieri de a organiza în toate raioanele regiunii, după experienţa Comsomolului, conferinţe raionale ale tinerilor grădinari şi pomicultori.

Conferinţele care au avut de acum loc, au scos la iveală multe fapte interesante de natură să îmbogăţească experienţa organizaţiei noastre în domeniul muncii în rîndurile pionierilor.

LA BOTOŞANI

Printre primele conferinţe ale pomicultorilor şi grădinarilor a fost conferinţa organizată în raionul Botoşani, la care au participat profesori de ştiinţe naturale, fruntaşi ai recoltelor bogate, instructori. In sală a fost amenajată şi o mică expoziţie care oglindea activitatea bogată din anul acesta a tinerilor miciurinişti din Cristeşti, Grăşani, Dealu etc. In prezidiu, alături de tovarăşul Artimon Parfenie, prim secretar al comitetului raional U.T.M. Botoşani şi de delegatul comitetului raional de partid, au luat loc pionierii Andrei Radu din comuna Cucorăni, Fienaru Maria din Corobăneşti şi alţii.

Tovarăşul Artimon Parfenie a ţinut referatul „Rezultatele obţinute în cadrul concursului tinerilor grădinari şi pomicultori", scoţînd la iveală o serie de rezultate frumoase obţinute de tinerii pomicultori şi grădinari. El a arătat că lucrînd în strînsă colaborare cu direcţiunile şcolilor, instructorii de pionieri au reuşit să antreneze întreaga masă de copii în cadrul concursului tinerilor grădinari şi pomicultori, pionierii fiind sufletul acestei activităţi.

Tinerii pomicultori din Cucorăni, au creat un lot model pentru cetăţenii din sat şi pentru şcolile din raion. Pe acest lot ei au făcut experienţa hibridării şi altoirii diferitelor specii, învăţînd în mod practic care este unitatea dintre organism şi mediu, principiul zdruncinării eredităţii pentru obţinerea de noi varietăţi etc. Astfel au aclimatizat smochini şi au obţinut o varietate de prune — prunele zaharoase.

Cu ajutorul organizaţiilor de bază U.T.M., tinerii pomicultori din raion s-au preocupat şi de împădurirea terenurilor degradate, de amenajarea pepinierelor şi livezilor de pomi. In „Luna pădurii" ei au sădit şi plantat peste 21.000 puieţi şi pomi fructiferi. Tinerii pomicultori de la şcoala nr. 4 au plantat 300 pomi — în special nuci pe terenul degradat din marginea oraşului Botoşani. Pionierii pomicultori din Drăcşani au plantat în grădina şcolii 23 puieţi de măr şi au curăţat 300 pomi.

In cadrul conferinţei pomicultorilor şi grădinarilor au luat cuvîntul peste 15 pionieri. Pioniera Filipescu Eugenia din comuna Bucecea a povestit cu multă însufleţire cum astă vară pionierii plecau să ajute la muncile agricole familiile ostaşilor şi văduvelor şi cum au lucrat la G.A.S. Călineşti

Pioniera Bolonca Viorica din comuna Cristeşti — satul Orăşeni-Deal a arătat în conferinţă cum a fost organizată munca pe lotul de concurs. Prin lucrarea terenului înainte de însămînţat — gunoit, săpat şi grăpat — prin încercarea puterii de germinaţie, prin semănarea după metode înaintate — rînduri încrucişate la grîu şi cuiburi aşezate în pătrat la porumb — pionierii din satul ei au reuşit să obţină recolte mari, care au fost aduse la expoziţie.

La porumbul portocaliu au obţinut 3500 kg. la hectar, iar la „dinte de cal" 4000 kg. boabe la hectar. Prin iarovizarea cartofilor, producţia la hectar a fost de 25.000 kg.

Din conferinţă a mai reieşit necesitatea întăririi conducerilor unităţilor de pionieri şi a ajutorului efectiv pe care trebuie să-l dea organizaţiile de bază U.T.M.

Pentru viitorul concurs al tinerilor pomicultori şi grădinari, comitetul raional U.T.M. Botoşani a lansat o chemare către toţi pionierii din raion, în care se arată necesitatea de a începe de pe acum pregătirea concursului pe anul 1956 al tinerilor pomicultori şi grădinari. Se prevede astfel ca nici o şcoală, nici o unitate de pionieri să nu rămînă fără lot experimental, să fie săpate gropi pentru sădirea a 50.000 puieţi şi pomi fructiferi.

In chemare se arată că şcolile şi satele din raion să fie îmbrăcate cu verdeaţă: „Nici o clasă, nici o casă fără floare" — şi aceasta să fie o preocupare a pionierilor.

AURELIA CACINA
corespondenta „Scînteii tineretului" pentru regiunea Suceava

LA FĂLTICENI

Ziua conferinţei, aşteptată cu multă nerăbdare de pionierii din raionul Fălticeni, a sosit. Majoritatea delegaţilor sosiseră încă de cu seară. Sala era gata şi cei 122 pionieri delegaţi au luat loc pe scaune. S-a declarat apoi deschisă conferinţa raională a tinerilor grădinari şi pomicultori, la care au participat ca invitaţi reprezentanţi ai comitetului raional de partid şi U. T. M., ai secţiunilor de învăţămînt, agricole şi culturale ale sfatului popular raional, cadre didactice, ingineri, agronomi şi tehnicieni specialişti în agricultură, fruntaşi ai recoltelor bogate. Conferinţa a fost condusă de pioniera Zalmanovici Rumelia din cl. a VI-a. Tovarăşul Gheorghe Verdeş, prim-secretar al comitetului raional U.T.M., a prezentat referatul: „Rezultatele obţinute în cadrul concursului tinerilor grădinari şi pomicultori şi învăţămintele ce se desprind pentru anul viitor".

In fotografie, pioniera Filipescu Eugenia, de la Şcoala elementară de 7 ani din comuna Bucecea, vorbind despre experienţa ei de muncă.

Cei 22 pionieri care au luat cuvîntul pe marginea referatului au arătat rezultatele frumoase obţinute de unităţile şi detaşamentele din care fac parte, cît şi metodele aplicate în muncă pentru a obţine rezultate cît mai bune. Printre cei care au purtat discuţii interesante a fost şi pioniera Bîrleanu Mariana, care în numele unităţii de pe lîngă şcoala din Dolhasca şi-a luat angajamentul că vor munci cu mai multă rîvnă în cinstea Congresului al II-lea al P.M.R.

In conferinţă s-a remarcat în mod special unitatea de pionieri din comuna Drăguşeni care a plantat aproape 800 castani, 1150 pomi fructiferi, 400 arbuşti, 80 cireşi, 100 butaşi viţă de vie, precum şi unităţile din comunele Boroaia, Rădăşeni, Valea Glodului, care s-au preocupat de cultivarea şi îngrijirea a diferite specii de plante, de creşterea păsărilor şi a animalelor şi de combaterea dăunătorilor. Aplicînd metode de lucru înaintate, tinerii miciurinişti din cele 113 unităţi de pionieri participante la concurs din raionul Fălticeni, sub conducerea instructorilor de pionieri şi a cadrelor didactice au obţinut rezultate remarcabile, cu care s-au prezentat la prima conferinţă raională.

In încheiere a fost organizat un carnaval al tinerilor grădinari şi pomicultori din diferite sate ale raionului şi o defilare a măştilor reprezentînd diferite plante şi animale.

Corespondent
CIUREA CONSTANTIN

O nouă expresie a colaborării sincere, tovărăşeşti

Fiecare săptămînă, fiecare zi confirmă din nou atitudinea frăţească a Uniunii Sovietice faţă de ţara noastră, expresie a relaţiilor de tip nou închegate între toate ţările lagărului socialist, relaţii bazate pe egalitate şi respect reciproc, în vederea progresului comun.

Marea Uniune Sovietică, dînd un ajutor multilateral Republicii noastre populare, printre care o mare însemnătate a avut poziţia sovietică de susţinere a primirii ţării noastre în O.N.U., ne dă şi un sprijin activ pe tărîm economic. Astfel, U.R.S.S. ne-a pus la dispoziţie instalaţii complexe industriale, maşini-unelte, prefabricate şi materii prime care ne sînt necesare, ajutor tehnic şi specialişti calificaţi.

Printre numeroasele forme de ajutor economic dat de U.R.S.S. Romîniei, un loc de seamă l-au avut societăţile mixte sovieto-romîne — „Sovrom"-urile înfiinţate pe bază de deplină egalitate. In industria, transportul şi finanţele republicii noastre ele au constituit focare de răspîndire a înaintatei experienţe sovietice. Sovromurile au fost punctul de concentrare ale celui mai modern utilaj sovietic, locul unde muncitorii şi tehnicienii romîni au primit în modul cel mai direct, adesea personal de la tehnicienii şi inginerii sovietici, un ajutor preţios în producţie şi în organizarea economică.

După mai mulţi ani de activitate, o serie de „Sovrom"-uri îndeplinindu-şi menirea, participaţiile sovietice la ele au fost transferate către Republica Populară Romînă.

Printre societăţile care au dat cel mai mare aport dezvoltării economiei noastre naţionale s-au numărat şi Sovrom-urile care au activat în industria petroliferă. Cu ajutorul Uniunii Sovietice, Romînia a început pentru prima oară să-şi construiască singură utilajul petrolifer necesar.

Astăzi, utilajele romîneşti satisfac complect necesităţile interne mereu sporite. Ele lucrează din plin şi în schelele petrolifere ale Chinei, Coreei Populare, Bulgariei etc. şi au fost expuse cu succes în pavilioanele expoziţiilor de la Djakarta (Indonezia) şi Zagreb (R. P. F. Iugoslavia).

In cadrul „Sovrompetrol"-ului, constituit în anul 1945, pe bază de paritate în urma unei înţelegeri între guvernul sovietic şi guvernul romîn, pentru explorarea, extracţia şi prelucrarea petrolului în Romînia, s-au obţinut de asemenea realizări din cele mai însemnate. In timp ce societăţile imperialiste, după o exploatare prădalnică, agravată de distrugerile războiului, lăsaseră schelele ţării la un pas de prăpastie, acum industria noastră petroliferă este în plin avînt. Faţă de perioada de început a activităţii Sovrompetrolului, acum extracţia petrolului s-a dublat, ajungînd la peste 10.500.000 tone anual. A sporit capacitatea de producţie a întreprinderilor de prelucrare a ţiţeiului. Au crescut de asemenea cadre locale calificate de petrolişti, printre care mii de tineri, iar organizaţiile economice romîneşti au dobîndit experienţa necesară pentru administrarea industriei petrolifere.

Intreaga dezvoltare a industriei petrolului din ultimii ani s-a făcut pe baza folosirii modernului utilaj sovietic, iar de curînd, aproape în exclusivitate, cu utilaj fabricat în propriile noastre întreprinderi. Mijloace şi metode din cele mai avansate cum sînt turboburul, forajul rapid, forajul cu apă şi cu cărbune, recuperarea secundară a ţiţeiului şi altele, sînt tot mai larg folosite. In timp ce în vremea regimului burghezo-moşieresc aria exploatării petrolului era redusă la două regiuni, dintre care numai a Prahovei era mai dezvoltată, cea din Moldova fiind lăsată în înapoiere, astăzi vedem cu bucurie răsărind sonde rodnice în toate colţurile ţării.

Ţinînd seama că sarcinile care au stat în faţa societăţii „Sovrompetrol" au fost îndeplinite, guvernul sovietic şi guvernul romîn au căzut de acord asupra transferării participaţiei sovietice la această societate, către Republica Populară Romînă. Astfel, toate întreprinderile petrolifere din R.P.R. vor fi acum administrate în întregime de către organizaţiile noastre de stat.

Citind această nouă veste, expresie recentă a consecventei poziţii a U.R.S.S. şi republicii noastre, aceia de a întreţine între ele relaţii de colaborare pe baza avantajului reciproc, oamenii muncii din ţara noastră nu pot să nu facă comparaţia cu alte ştiri, venite de peste hotare, care ne arată adevărata faţă a relaţiilor dintre statele mari şi mici în lumea imperialistă.

Ne apare astfel şi mai limpede marea fericire că poporul nostru şi-a cucerit libertatea şi că se află astăzi în rîndurile lagărului socialist, unde toate ţările, fie ele mari sau mici, se călăuzesc nu după principiul „omul este lup pentru om", ci după ideile înalte ale colaborării sincere, tovărăşeşti, în lupta comună pentru socialism şi comunism.

Deschiderea expoziţiei interregionale de artă plastică

Joi la amiază, s-a deschis în Capitală expoziţia interregională de artă plastică, organizată de Sfatul Popular al Capitalei în colaborare cu Uniunea Artiştilor Plastici şi Ministerul Culturii, în cinstea celui de al 2-lea Congres al P.M.R.

Expoziţia cuprinde 300 lucrări de pictură, 154 lucrări de sculptură şi 670 lucrări de grafică, selecţionate din cele peste 3.000 de lucrări prezentate. In sala Dalles şi la Muzeul de Artă al R.P.R. sînt expuse cele mai bune lucrări ale artiştilor plastici din Capitală şi regiunile Bucureşti, Constanţa, Ploeşti, Piteşti şi Craiova.

(Agerpres)

INFORMAŢII

Joi la amiază a sosit în Capitală ca oaspete al Academiei R.P.R., acad. prof. Sava Ganovski, vicepreşedinte al Academiei de Ştiinţe a R.P. Bulgaria.

La aeroport oaspetele a fost întîmpinat de acad. Şt. Milcu, secretar prim al Academiei R.P.R., acad. C. Ionescu Gulian, prof. univ. Valeriu Novacu, membru corespondent, secretar ştiinţific al Academiei R.P.R.

A fost de faţă Stoian Pavlov, ambasadorul R.P. Bulgaria la Bucureşti.

★

Joi dimineaţa s-au deschis, în sala de şedinţe a Academiei R.P.R. lucrările primei sesiuni ştiinţifice de bibliologie şi documentare organizată de Biblioteca Academiei R.P.R., în cinstea celui de al 2-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn. Au luat parte academicieni, profesori, scriitori, reprezentanţi ai marilor biblioteci şi centre de documentare din Capitală şi din ţară, bibliotecari, documentarişti etc.

★

In cadrul manifestărilor Săptămînii cărţii beletristice joi a avut loc la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice o seară de poezie organizată de Editura „Cartea rusă" şi Consiliul orăşenesc Bucureşti — A.R.L.U.S., cu prilejul apariţiei în limba romînă a volumului „Antologia poeziei sovietice".

Despre noua lucrare a vorbit poetul Vladimir Colin.

★

Joi seara a avut loc pe scena Teatrului de Operă şi Balet al R.P.R. un spectacol extraordinar cu concursul basului sovietic A. F. Krivcenia, artist al poporului din R.S.F.S.R. Artistul sovietic a interpretat rolul lui Don Bazilio din opera „Bărbierul din Sevilla" de Rossini.

★

In zilele de 12, 13 şi 14 decembrie au avut loc lucrările primei sesiuni ştiinţifice a Institutului de epidemiologie şi microbiologie „Dr. I. Cantacuzino".

La lucrările sesiunii au luat parte academicieni, cercetători ştiinţifici, medici din reţeaua sanitaro-antiepidemică şi din cea de boli infecţioase din toate regiunile ţării, precum şi invitaţi din alte institute de cercetări.

(Agerpres)

Telegrame externe

Schimbul de scrisori între ambasadorul U.R.S.S. în R.D.G. şi ambasadorul S.U.A. în R. F. Germană

BERLIN 15 (Agerpres). — TASS transmite: Potrivit relatărilor presei democrate germane, la 1 decembrie a.c. ambasadorii celor trei puteri occidentale în Republica Federală Germană au adresat lui G. M. Puşkin, ambasadorul U.R.S.S. în R.D.G. o scrisoare în legătură cu reţinerea la 27 noiembrie de către poliţia populară a unei maşini americane cu doi membri ai Congresului american, care, încălcînd legislaţia R.D.G., au folosit pe teritoriul sectorului democratic al Berlinului un aparat de emisie neînregistrat.

La 15 decembrie G. M. Puşkin a adresat lui J. B. Conant, ambasadorul S.U.A. în Republica Federală Germană, următoarea scrisoare de răspuns în care se spune printre altele:

„Confirm primirea scrisorii dvs. din 1 decembrie a.c. In această scrisoare se apără comportarea unui grup de cetăţeni americani care, încălcînd legile în vigoare în Republica Democrată Germană, au folosit pe teritoriul Berlinului răsăritean un automobil cu un aparat de emisie neînregistrat. Am fost informat că generalul-maior Dasher, comandantul garnizoanei americane staţionate în Berlinul occidental, a primit în legătură cu aceasta explicaţiile corespunzătoare, subliniindu-se că respectivul caz este în întregime de competinţa prezidiului poliţiei populare din Berlinul răsăritean.

In ceea ce priveşte celelalte probleme ridicate în scrisoarea dvs., consider necesar să vă atrag atenţia că potrivit tratatului încheiat la 20 septembrie 1955 între Republica Democrată Germană şi Uniunea Sovietică, Republica Democrată Germană exercită paza şi controlul la frontierele Republicii Democrate Germane, la linia de demarcaţie dintre Republica Democrată Germană şi Republica Federală Germană, la centura exterioară a marelui Berlin. In Berlin, precum şi pe căile de comunicaţie dintre Republica Federală Germană şi Berlinul occidental care străbat teritoriul Republicii Democrate Germane. După cum se ştie, există o înţelegere între guvernul Uniunii Sovietice şi guvernul Republicii Democrate Germane potrivit căreia controlul asupra circulaţiei dintre Republica Federală Germană şi Berlinul occidental, al personalului militar şi încărcăturilor pentru garnizoanele S.U.A., Marii Britanii şi Franţei, încartiruite în Berlinul occidental să fie exercitat temporar, pînă la realizarea unui acord corespunzător, de comandamentul grupului de trupe sovietice din Germania".

16 ţări au fost primite în O. N. U.

Desfăşurarea şedinţelor în Consiliul de Securitate

NEW YORK 15 (Agerpres). — TASS transmite: La 14 decembrie, noaptea tîrziu, la cererea reprezentantului U.R.S.S. la O.N.U. a fost convocată o şedinţă extraordinară a Consiliului de securitate pentru examinarea problemei admiterii de noi membri în O.N.U.

Preşedintele Consiliului de Securitate, **Munro** a dat primul cuvîntul reprezentantului U.R.S.S., **A. A. Sobolev.**

Delegatul U.R.S.S. a subliniat că şedinţa din 13 decembrie a Consiliului de Securitate, arată că obstrucţia ciankaişistului nu a permis să se rezolve în mod pozitiv problema admiterii în O.N.U. a tuturor celor 18 ţări menţionate în rezoluţia Adunării Generale din 8 decembrie 1955. Prin urmare, trebuie căutate noi căi, un mod nou de a aborda rezolvarea acestei probleme.

Uniunea Sovietică, a declarat Sobolev, consideră, ca şi pînă acum, că este necesară admiterea în O.N.U. a tuturor celor 18 state, aşa cum au considerat şi indicat cei 52 de membri ai O.N.U. Dat fiind însă că realizarea voinţei majorităţii covîrşitoare a membrilor O.N.U. a fost zădărnicită în Consiliul de Securitate la 13 decembrie, Uniunea Sovietică, împreună cu alţi membri ai O.N.U., este gata să caute ieşire din situaţia care s-a creat.

Dorind să contribuie la rezolvarea problemei admiterii de noi membri care s-a tot amînat, Uniunea Sovietică propune admiterea în O.N.U. a 16 state şi votează în favoarea admiterii lor, urmînd ca problema Japoniei şi Republicii Populare Mongole să fie examinată în sesiunea următoare a Adunării Generale. Această propunere în legătură cu Japonia nu schimbă cîtuşi de puţin atitudinea noastră favorabilă admiterii Japoniei în O.N.U., fapt dovedit şi de proiectul sovietic de rezoluţie prezentat anterior în Consiliul de Securitate. Propunerea Uniunii Sovietice înseamnă doar că problema admiterii Japoniei, din motive care sînt clare pentru toată lumea, se amînă pentru sesiunea următoare.

Apoi, A. A. Sobolev a prezentat spre examinarea Consiliului de Securitate următorul proiect de rezoluţie

CONSILIUL DE SECURITATE

„**Avînd în vedere** rezoluţia Adunării Generale a/357 din 8 decembrie 1955 în problema admiterii de noi membri în O. N. U., şi **examinînd** separat cererile de admitere în Organizaţie prezentate de Albania, Iordania, Irlanda, Portugalia, Ungaria, Italia, Austria, Romînia, Bulgaria, Finlanda, Ceylonul, Nepalul, Libia, Cambodgia, Laosul şi Spania, recomandă Adunării Generale să admită susmenţionatele ţări în Organizaţia Naţiunilor Unite".

Apoi reprezentantul S.U.A., **Lodge**, a prezentat un amendament la proiectul de rezoluţie al Uniunii Sovietice, în care a propus ca Japonia să fie adăugată pe lista celor 16 state enumerate în proiectul sovietic de rezoluţie.

Reprezentantul U.R.S.S., **Sobolev**, s-a opus amendamentului american. Delegaţia sovietică, a spus el, consideră rezoluţia sa ca un tot unitar şi de aceea obiectează împotriva includerii amendamentului în rezoluţia sa.

Amendamentul american a fost respins.

Proiectul de rezoluţie al Uniunii Sovietice care recomandă Adunării Generale să admită în O.N.U. cele 16 state a fost adoptat de Consiliul de Securitate cu 8 voturi şi 3 abţineri (S.U.A., Belgia şi ciankaişistul). Cînd s-a pus la vot chestiunea admiterii fiecărui stat în parte, Albania a întrunit 8 voturi (U.R.S.S., Anglia, Franţa, Noua Zeelandă, Iranul, Brazilia, Peru, Turcia); reprezentanţii S.U.A. şi Belgiei, precum şi ciankaişistul s-au abţinut.

Ungaria, Romînia şi Bulgaria au întrunit cîte 9 voturi. Reprezentantul S.U.A. şi ciankaişistul s-au abţinut de la vot.

Spania a întrunit 10 voturi. Reprezentantul Belgiei s-a abţinut de la vot.

Celelalte ţări candidate (Iordania, Irlanda, Portugalia, Italia, Austria, Finlanda, Ceylonul, Nepalul, Libia, Cambodgia şi Laosul). au întrunit toate cele 11 voturi ale membrilor Consiliului de Securitate.

Reprezentanţii Iranului, Angliei, Noii Zeelande şi Uniunii Sovietice au făcut apoi o expunere de motive asupra votului lor.

Reprezentantul S.U.A. Lodge a prezentat un proiect de rezoluţie în care propune ca Consiliul de Securitate să adopte o recomandare pozitivă cu privire la admiterea Japoniei în O.N.U., în cadrul sesiunii următoare a Adunării Generale.

Cu majoritate de voturi Consiliul de Securitate a adoptat propunerea reprezentantului U.R.S.S. de a se amîna examinarea rezoluţiei americane pînă la şedinţa următoare a Consiliului care a fost fixată pentru data de 15 decembrie.

In felul acesta iniţiativa Uniunii Sovietice a adus în Organizaţia Naţiunilor Unite un mare grup de ţări care doresc să-şi aducă contribuţia la cauza colaborării paşnice între popoare.

...şi în Adunarea Generală

NEW YORK 15 (Agerpres). — TASS transmite: După cum s-a mai anunţat, în şedinţa din seara zilei de 14 decembrie Adunarea Generală a adoptat, la recomandarea Consiliului de Securitate, o hotărîre cu privire la admiterea în O.N.U. a 16 state: Albania, Iordania, Irlanda, Portugalia, Ungaria, Italia, Austria, Romînia, Bulgaria, Finlanda, Ceylonul, Nepalul, Libia, Cambodgia, Laosul şi Spania. Adunarea Generală a fost convocată după ce Consiliul de Securitate a adoptat rezoluţia prezentată de Uniunea Sovietică cu privire la admiterea celor 16 ţări mai sus menţionate.

Rezoluţia cu privire la confirmarea recomandării Consiliului de Securitate a fost prezentată în Adunarea Generală în numele a 41 de delegaţii. Această rezoluţie a fost adoptată în unanimitate; o delegaţie (a Cubei) s-a abţinut de la vot.

Cînd a fost pusă la vot candidatura fiecărei ţări în parte, împotriva admiterii Albaniei au votat numai reprezentanţii Cubei, şi Greciei, precum şi ciankaişistul; împotriva admiterii Bulgariei, Ungariei şi Romîniei au votat numai delegatul Cubei şi ciankaişistul. La votarea candidaturilor acestor ţări, cinci delegaţii, printre care delegaţia S.U.A., s-au abţinut de la vot.

Comunicarea preşedintelui Adunării Generale, **Maza** (Chile) că toate cele 16 ţări sînt admise ca membre în O.N.U., a fost primită cu aplauze prelungite ale delegaţilor şi publicului.

Reprezentanţii a 17 state au luat cuvîntul pentru a-şi motiva votul. Cu acest prilej conducătorul delegaţiei Uniunii Sovietice, V. V. Kuzneţov, a făcut următoarea declaraţie, în care se spune între altele:

Adunarea Generală a adoptat astăzi o hotărîre de cea mai mare importanţă cu privire la admiterea în Organizaţia Naţiunilor Unite a 16 noi membri. Rezolvarea problemei admiterii de noi membri constituie o contribuţie importantă la extinderea colaborării internaţionale, la întărirea Organizaţiei Naţiunilor Unite şi ridicarea prestigiului ei.

Examinarea în cadrul actualei sesiuni a problemei admiterii de noi membri a arătat că majoritatea covîrşitoare a statelor membre ale O.N.U. a manifestat năzuinţa şi dorinţa unanimă ca această problemă actuală de multă vreme să fie rezolvată pozitiv încă la această sesiune.

Uniunea Sovietică, credincioasă politicii sale de îndeplinire strictă a prevederilor Cartei, a susţinut şi continuă să susţină consecvent admiterea în Organizaţia Naţiunilor Unite a celor 18 state. Totuşi, în urma veto-ului ridicat de ciankaişist, care ocupă în mod ilegal locul în Consiliul de Securitate, problema admiterii tuturor celor 18 state nu a putut fi rezolvată.

Năzuind prin toate mijloacele spre dezvoltarea colaborărării internaţionale şi dorind sincer să găsească o ieşire din impasul creat, guvernul sovietic a prezentat astăzi Consiliului de Securitate o nouă propunere cu privire la admiterea în O.N.U. a 16 state.

Delegaţia sovietică constată cu satisfacţie că această propunere a fost sprijinită de majoritatea covîrşitoare a delegaţiilor atît în Consiliul de Securitate cît şi în Adunarea Generală.

Hotărîrea cu privire la admiterea în O.N.U. a celor 16 state constituie o nouă dovadă a faptului că atunci cînd părţile interesate manifestă năzuinţa spre colaborare şi înţelegere reciprocă, se poate găsi o soluţie satisfăcătoare în problemele internaţionale dificile.

Sperăm că prin eforturi unite vor fi luate măsuri care să asigure admiterea în O.N.U., la următoarea sesiune, a Republicii Populare Mongole şi a Japoniei.

In numele delegaţiei Uniunii Sovietice felicit din inimă pe noii membri ai organizaţiei noastre şi le urez succes în muncă în familia Naţiunilor Unite spre binele păcii şi progresului.

Şedinţa Adunării Generale a fost închisă în dimineaţa zilei de 15 decembrie.

Carotajul radioactiv se extinde în schelele noastre petrolifere

Carotajul radioactiv se extinde tot mai mult în schelele noastre petrolifere.

Pînă acum, cu ajutorul staţiei primită din Uniunea Sovietică s-au efectuat carotaje radioactive la mai mult de 50 de sonde, s-a rezolvat problema carotajului în sonde cu noroaie sărate, cum sînt cele din Moldova, şi s-a mărit simţitor producţia a peste 15 sonde vechi din schelele Urlaţi, Moreni şi altele.

(Agerpres).

Asociaţii pentru cultivarea plantelor furajere

Convingîndu-se de avantajele ce le au, numeroşi crescători de animale din regiunea Arad au înfiinţat noi asociaţii pentru cultivarea plantelor furajere. De curînd în comunele Comlosu Mare şi Lovrin au luat fiinţă două asemenea asociaţii în care au intrat 220 de familii. Cele 2 asociaţii dispun de o suprafaţă de peste 300 ha. pămînt arabil din islazuri pe care le vor cultiva cu plante furajere.

In cinstea celui de al doilea Congres al partidului, la cinematograful „Maxim Gorki" din Capitală, se prezintă un ciclu de filme ilustrînd lupta pentru pace şi prietenie, pentru o viaţă mai bună a popoarelor din ţările capitaliste. Spectatorii vor putea urmări între 15-26 decembrie acest ciclu compus din filme realizate de cunoscuţi cineaşti progresişti. Printre acestea se numără mari creaţii artistice ca „Salariul groazei", „Atenţiune, bandiţi", „Maclovia", şi „Doi acri de pămînt", precum şi filmele documentare „Henri Martin", „Libertatea" (Algeria) şi „Pămîntul va înflori". Fotografia noastră prezintă un moment din filmul documentar francez „Pămîntul va înflori" care evocă glorioasa tradiţie de luptă a organului central al Partidului Comunist francez, ziarul „l'Humanité". Filmul a fost dublat în limba romînă de studioul „Bucureşti", cu concursul actorilor Ion Manolescu, artist al poporului din R.P.R., Irina Răchiţeanu-Şirianu, artistă emerită a R.P.R., Silvia Dumitrescu-Timică, Iulian Necşulescu, Constantin Codrescu şi Liviu Ciulei, în regia Elenei Negreanu.

Uzina cu „FARMACIŞTI"

Intr-o vestită regiune de podgorii, unde toamnele sărbătoresc dionisiac fertilitatea unor dealuri molcome, unde vinul se înnobilează an de an, aducînd localnicilor bănet şi prestigiu, acolo am poposit în cea mai ploioasă zi ce şi-o poate imagina cel mai pesimist dintre oameni. Ochiul omenesc îşi are „clişeele" lui. Viaţa ne învaţă uneori pedanţi şi ne obişnuieşte să credem că lîngă o podgorie se cade să se afle o livadă cu pruni, ori o pitorească cramă de ţară, ori un petec de păşune cu iarba brumată. Iar dacă retina descoperă, în loc de toate aceste „clişee" pentru care era prevenită, un decor cu totul şi cu totul neaşteptat, atunci urmează surpriza. Aşa mi s-a întîmplat mie, dînd, în mijlocul podgoriilor susamintite, peste complicatul grup arhitectural al uzinelor de îngrăşăminte chimice ce poartă numele lui Petru Poni. Un moşneag vesel, care răspîndea cale de o poştă nişte miresme de vin bine pitrocit şi de doagă străveche, mi-a spus că acolo sînt „farmaciştii". Ce vrea să zică asta, aveam să înţeleg mai tîrziu.

Uzina

Venerabilul chimist Longinescu de care generaţii şi generaţii de şcolari îşi mai amintesc poate, vorbea despre Petru Poni ca despre un pioner îndrăzneţ al cercetărilor chimice de la noi. Mi-l imaginasem întotdeauna pe Poni cu lavalieră şi barbişon, aplecat nopţi de-a rîndul asupra retortelor sale şi semănînd la figură, nu ştiu de ce, cu Pasteur. Bătrînul meu dascăl din clasele liceale, „nenea Chiriţă" cum îi spuneam noi, îl cunoscuse destul de bine pe Poni şi ne povestea ceasuri întregi despre acel univers al reacţiilor chimice prin care savantul romîn cutreierase cu pasiune şi înţelegere. Dar abia aici am aflat că cinstirea uzinelor acestora cu numele său nu este întîmplătoare şi că Petru Poni a fost cel dintîi de la noi care a studiat cu migală superfosfaţii, visînd să îndestuleze ogoarele ţării cu aceste tonice excelente.

Uzinele acestea sînt, aş zice, într-un îndelungat proces de geneză. Ca vîrstă civilă ele au zeci de ani, dar asta nu spune nimic. Intr-adevăr, societatea care administra vechea fabrică n-a lăsat între podgorii decît nişte maghernițe prăpădite, pe care un regizor de cinematograf inspirat le-ar fi putut folosi foarte bine drept decor pentru un film ce ar fi înfăţişat munca alchimiştilor din evul mediu. Nimic din ceea ce îţi văd ochii aici nu posedă un certificat de venire pe lume mai vechi de şapte sau opt ani de zile. Hala concasoarelor, cea a catalizatoarelor, cea a acizilor, toate sînt noi. Un duduit intens de curent electric ce se scurge prin cabluri, îţi stăruie mereu în urechi. Este o energie încorsetată, aprigă, feroce, care are elocinţa şi farmecul ei.

„Dirijorii"

Tot acest imens puls industrial este dirijat de undeva, nu ştiu de unde, iar omul, ici şi colo, face impresia unui dirijor magic. In nişte cazane cît toate zilele au loc complicate reacţii — şi atenţie, aici acidul sulfuric îşi fierbe mustul său fioros, din care o singură picătură ar găuri piatra! In secţia catalizatoarelor impresia aceasta de concert în surdină, la care dirijorul pare neliniştitor de absent, e o impresie ce perseverează ciudat în sensibilitatea celui proaspăt venit. Peste tot ţi se explică, tehnic: „Nu te mira. la noi mecanizarea este de sută la sută" Da, dar argumentul nu subminează de loc seducţia acestei orchestraţii perfecte...

Intr-un ungher mai dosnic am dat, totuşi, peste un „dirijor". Stătea în faţa unui tablou de comandă şi dirija cu un talent autentic, mişcarea acelor de la galvanometre. Văzîndu-l că e aşa de tînăr (să fi avut, să zic, 18 ani) şi că arată cu toate astea o rutină fără cusur, m-am oprit mai mult lîngă el. Marian Georgescu, feciorul unui funcţionar rural de pe lîngă Mizil, cunoaşte pe dinafară subtilul proces tehnologic al cazanelor cu acid. Pentru această ispravă, care nu e de loc o ispravă oarecare ci una cît se poate de serioasă, el cîştigă parale frumoase, şi trimite, din ce cîştigă, şi acasă, lîngă Mizil. Are un portofel roşu în care păstrează, spre eternă evidenţă faţă de sine însuşi, toate cupoanele mandatelor poştale expediate telegrafic sau „fulger".

Inginerul Florin Cristescu este alt „dirijor". Lucrează la uzină împreună cu nevastă-sa, veche colegă de studenţie ieşană, colegă de diplomă, de promoţie, de meserie. Două vieţi absolut paralele, dar care, în pofida bineştiutei axiome, se întîlnesc copios în toate împrejurările muncii din fabrică. Cristescu îşi iubeşte mult meseria, dar are „o teorie" care nu se poate să nu-ţi placă. El e duşman al specializării îngîmfate şi al mărginirii la meserie. Vrea să facă şi o facultate de cultură generală, poate filologia, şi citeşte pătimaş, mult şi de toate. Cu el poţi să discuţi două ceasuri întregi despre cutare personaj al lui Balzac, sau despre intriga cine ştie cărei piese de Schiller. Aceste discuţii, care sînt deosebit de plăcute, încetează însă ca prin farmec cînd inginerul nostru îşi aminteşte de ale sale. Atunci, trece în revistă toţi acizii din lume, ionii şi bazele, iar limbajul său devine, pentru interlocutorul neavizat un limbaj strict... exotic.

Debutantul

Dac-ar fi să aleg, dintre oamenii cunoscuţi aici, un erou de nuvelă sau de roman, l-aş alege cu siguranţă pe Ivan Petre. Petre a venit aici în urmă cu numai cîteva luni, prin urmare e debutant. La prima vedere îţi face impresia unui tînăr foarte sportiv, căruia probabil îi place şi dansul, şi care te pomeneşti că suceşte capul bietelor fete cu ştrengăriile lui. Eroare, Ivan Petre este tînărul cel mai grav din lume, şi cel mai aplecat spre savantlîc. Să nu-l întrebi de rezultatele de la „Pronosport" sau de meciul dintre „Flacăra" şi „Dinamo", că nu ştie. Dacă porneşti cumva discuţia pe făgaşul acesta frivol, Petre te priveşte cu blîndeţe dar şi cu milă, parcă ar gîndi în clipa aceea: „Ia te uită, ce uşuratici mai pot să fie oamenii!" Petre este, fără pic de glumă, un pui de savant. Dacă îi dai bună ziua poate să nu-ţi răspundă, fiindcă cine ştie la ce problemă de chimie înaltă îi zboară mintea. Dacă cine ştie ce năzdrăvană de încăierare între acizi îl preocupă la felul doi, atunci Ivan Petre a uitat că la cantină mai este şi budincă cu griş, şi gata, într-un suflet a şi ajuns la laborator; şi dacă pe drum vreun curios îl întreabă „Ivane, se dă şi felul trei la cantină?", Ivan răspunde foarte convins: „De unde, felul trei nu se mai dă de o lună!" Tînărul ăsta a făcut o şcoală medie şi a venit la uzină fiindcă nişte colege de şcoală (Mariana Nagy şi Aurelia Zaharia) i-au scris că aici sînt laboratoare grozave şi nu l-au slăbit „cu propaganda". Fetele îl ştiau bine. In şcoală, ca şi acasă, de altfel, patima lui fusese numai laboratorul. La vîrsta cînd alţii îi trăgeau de barbă pe piticii lui Guliver, iar cei mai „deştepţi" scuturau pipa imperturbabilului domn Sherlok Holmes, Petre citea biografia lui Lavoisier, sau aceea a lui Mendeleev, iar noaptea visa fantasticile aventuri ale acizilor din retorte şi se întorcea de cincizeci de ori de pe o parte pe alta. Işi instalase acasă şi un „laborator", într-un colţ de măsuţă, şi acolo se exersa, încăpăţînat, să capteze misterele eprubetelor. Dar într-o zi, în generozitatea tinereţii sale, el puse într-un vas de sticlă doze duble de acid sulfuric şi de clorat de potasiu. Iar acidul sulfuric, pe care nici un poet nu l-a comparat încă cu o fiară sălbatică, aşa cum pe drept ar merita-o, se înfurie din cale afară şi făcu un picuţ de zgomot, destul ca toţi vecinii să-şi astupe urechile şi să se întrebe alarmaţi ce s-a petrecut oare. Tatăl băiatului, un om paşnic şi care îşi construise cu trudă cinstită o biată căsuţă, se gîndi atunci cum ar face să nu rămînă... pe drumuri. Urmarea fu că-l trimise la şcoală, să se sature odată de acizi şi de baze.

„Fulgi de sidef"

Desigur fulgi de sidef n-aţi văzut, dar dacă sînteţi în măsură să vă imaginaţi aşa ceva, atunci nu mai e nevoie să vă descriu cum arată hexametafosfatul. Eu l-am văzut, dacă ar fi cuviincios să mă exprim astfel, încă din faza foetală. Venea pe un jgheab de maşină, în chip de pastă lăptoasă, iar apoi se scurgea — pic! pic! pic! — pe un tambur de metal rece şi se transforma, subit în „fulgi de sidef". Rar mi-a fost dat să văd un produs industrial care să se înfăţişeze ochilor cu atîta puritate şi graţie. Fulgii de zăpadă sînt, pe lîngă acest diafan hexametafosfat, nişte bădărani neciopliţi. Dar cine s-ar încumeta să găsească metafora potrivită pentru a le zugrăvi transparenţa?

Zîna „fulgilor de sidef" este Mirodiţa Chiratcu. Făcea s-o cunosc numai pentru frumuseţea acestui nume: Mirodiţa — auziţi: Mirodiţa! Mirodiţa! (Ce plăcut mai e să-i repeţi numele) Este moldoveancă din Vaslui. Cine a zis că moldovenii sînt oameni înceţi? Luaţi personajele din viaţă care vi se par cele mai agitate, uniţi-le freamătul într-o singură făptură umană şi veţi obţine, probabil, o copie palidă a ceea ce este Mirodiţa Chiratcu. Toţi oamenii din lume au, cît de deschişi ar fi ei, mici reţineri, mici sfiiciuni, mici neîncrederi în faţa unui necunoscut. Mirodiţa n-are nici sfiiciuni, nici reţineri. Cum te vede, te bate pe umeri, parcă aţi fi mîncat din aceeaşi strachină amîndoi, şi apoi îţi povesteşte, şi-ţi povesteşte, şi-ţi povesteşte, pînă ce te fură cu totul de la gîndurile tale, şi nu mai auzi decît ce-ţi spune Mirodiţa, şi nu te mai interesează decît ce-ţi spune ea, şi nu te mai uiţi nici la ninsoarea „fulgilor de sidef", numai la ochii ei ca doi jăratici te uiţi, şi te întrebi mirat de ce natura a fost aşa de nedreaptă punînd atîta viaţă într-o singură făptură a sa şi văduvindu-i poate pe alţii de ceea ce ar fi fost dreptul lor. Mirodiţa şi-a lăsat un bărbat, numai după cinci luni de la nuntă, „fiindcă îl găseam mereu, să mă ierţi dumneata cu şezutul pe cuptor". Mirodiţa are oroare de leneşi, de blegi, de oameni înceţi. E o femeie independentă şi aprigă, şi cînd se va găsi un bărbat pentru dînsa, acela va fi, cum singură spune, „un om întreg, nu o cîrpă".

Gaze inofensive, acizi îmblînziţi

Mi-am imaginat întotdeauna o uzină chimică ca pe un infern omenesc. Gaze care înroşesc ochii. Emanaţii care inflamează gîtlejul. Vapori care înăbuşă plămînii. Ce fantezie! Uzina dintre podgorii e populată de oamenii cei mai viguroşi şi mai veseli. Unde mergi, ventilatorul este un fel de leit-motiv al oricăreia dintre instalaţiile pe care le vezi. Cu toate astea, muncitorului nu-i lipseşte sticla de lapte. Deasemenea, cei care lucrează în anumite secţii primesc zilnic un spor de 2.000 de calorii, ceea ce s-ar traduce, plastic, printr-o apetisantă friptură de porc, căreia cartofii prăjiţi îi dau ademenitoare tîrcoale.

Imixtiunea uzinelor de superfosfaţi în peisajul paşnic al podgoriilor s-a făcut mai amplu decît s-ar crede. Cîteva blocuri moderne au adus priveliştii, cele dintîi elemente de verticalitate. Maeştrii „baghetei" de la catalizatoare sau făuritorii „fulgilor de sidef" — într-un cuvînt „farmaciştii" cum zicea poznaşul moşneag amator de vinaţuri bine pitrocite — au aici tot confortul: parchet, apă caldă, calorifer.

...Aşa mi s-a înfăţişat ochilor această complicată bucătărie, unde se pregăteşte pentru solul ogoarelor noastre un dejun copios. Cît despre „farmacişti" am rămas cu cea mai bună părere, şi dacă vreodată m-oi duce iarăşi pe acolo, să cumpăr o vadră de tămîios, negreşit că n-am să-l uit nici pe Ivan Petre şi nici pe ceilalţi dirijori ai chimiei.

N. VALMARU

Spectacolele de azi

CINEMATOGRAFE: — Patria, Elena Pavel: DOMNIŞOARA DE SCUDERI — Magheru, Lumina, Gh. Doja: LA REVEDERE D-LE GROCK — Republica, Filimon Sîrbu, I. C. Frimu, Infrăţirea între popoare, Alexandru Sahia: GIUSEPPE VERDI — Bucureşti, Flacăra, Vasile Roaită, Libertăţii: ANNA ZACHEO — Central; POTECI PRIMEJDIOASE — Victoria: BUN VENIT DOMNULE MARSHALL — Tineretului: SPRE ŢARMURI Noi — 8 Martie: CAŢELUŞUL BUCLUCAŞ — Cultural: PUTEREA DRAGOSTEI — Unirea: DUBLA LOTTE — Constantin David: MINASTIREA DIN PARMA — T. Vladimirescu: DESFAŞURAREA... ŞI ILIE FACE SPORT — Carpaţi: BRUTARUL DIN VALORGUE — Arta: NESTERKA CEL ISTEŢ — Munca: BORIS GODUNOV — Mioriţa: FANTOMELE PARASESC PISCURILE — Moşilor: MAEŞTRII BALETULUI RUS — 23 August: MUZICA ŞI DRAGOSTE — Donca Simo: FANFAN LA TULIPE — Ilie Pintilie: LEANA — Griviţa, Popular, Aurel Vlaicu: N-A DANSAT DECIT O VARA — M. Eminescu: PRINTESA MARY — Volga: MACLOVIA — 8 Mai: HAMLET — N. Bălcescu, 1 Mai: FATA MEXICANA — Rahova: POVESTE DESPRE URIAŞUL PADURII: Gh. Coşbuc: MELODIA PIERDUTA — Olga Bancic: ESTE VINOVAT ED. MARTIN?

Conferinţa de presă de la Delhi

DELHI 14 (Agerpres). — TASS transmite: In ziua de 14 decembrie N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi N. S. Hruşciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., au organizat o conferinţă de presă pentru ziariştii indieni, sovietici şi străini aflaţi la Delhi. La această conferinţă de presă au asistat peste 150 de ziarişti, reprezentînd cele mai mari agenţii de informaţii şi ziare din India, Uniunea Sovietică şi alte ţări.

N. A. Bulganin a făcut o declaraţie.

Declaraţia făcută de N. A. Bulganin

La începutul declaraţiei sale, N. A. Bulganin a vorbit despre plăcuta impresie care i-a lăsat-o întîlnirile cu oamenii Indiei, precum şi cele văzute în decursul vizitei. In continuare, N. A. Bulganin a spus:

In urma vizitei noastre în India am ajuns la convingerea fermă că poporul Indiei doreşte fierbinte pacea şi este gata să lupte cu hotărîre pentru menţinerea şi consolidarea păcii. **India are acum un rol din ce în ce mai important în rezolvarea problemelor internaţionale şi în stabilirea relaţiilor de prietenie între state. Nici o problemă importantă a Asiei, şi nu numai a Asiei, nu poate fi rezolvată astăzi fără participarea Indiei şi a Republicii Populare Chineze.**

După ce a subliniat aportul Indiei şi R. P. Chineze la încetarea războiului în Indochina şi la succesul conferinţei de la Bandung, N. A. Bulganin a spus:

Uniunea Sovietică şi India îşi întemeiază şi îşi vor întemeia şi de acum înainte relaţiile pe cunoscutele cinci principii ale coexistenţei paşnice, deoarece acestea corespund intereselor tuturor popoarelor iubitoare de pace, intereselor consolidării păcii. Aceste principii constituie în întregime politicii externe a guvernului sovietic, politică pe care el a promovat-o şi o promovează de-a lungul întregii existenţe a statului sovietic. Aceste principii au fost de asemenea aprobate de mai multe ţări şi au stat la baza hotărîrilor conferinţei de la Bandung. Adoptarea acestor principii de către toate celelalte ţări, inclusiv S.U.A., Anglia şi Franţa, ar constitui un pas important pe calea slăbirii continue a încordării internaţionale şi a stabilirii încrederii necesare între popoare.

Apoi N. A. Bulganin a vorbit despre atitudinea negativă pe care guvernul sovietic o are faţă de organizarea blocurilor militare de orice fel.

Goa şi Kaşmir fac parte din India

După ce a transmis un cald salut ospitalierului popor indian, N. A. Bulganin s-a referit apoi la problema teritoriului indian Goa, ocupat în mod ilegal de Portugalia, şi la aşa-zisa problemă a Kaşmirului.

In cuvîntările pe care le-am rostit în timpul călătoriei noastre — a declarat N. A. Bulganin — am expus poziţia Uniunii Sovietice în aceste probleme. Uniunea Sovietică se pronunţă cu hotărîre pentru lichidarea rămăşiţelor sistemului colonial în descompunere. Uniunea Sovietică consideră că popoarele care trăiesc pe teritorii ocupate ilegal şi pe care colonialiştii le exploatează crunt de multe decenii trebuie să rezolve singure problema soartei lor.

Este îndeobşte cunoscut că Goa este un teritoriu indian. Este îndeobşte cunoscut şi faptul că populaţia acestui teritoriu are indisolubile legături de sînge cu patria-mamă, că ea nu poate concepe să existe despărţită de India. Sîntem convinşi că această problemă va fi rezolvată în favoarea poporului indian, indiferent dacă colonialiştii vor sau nu vor acest lucru. Colonialiştii vor trebui să-şi ia tălpăşiţa de pe pămînt străin.

In ceea ce priveşte Kaşmirul, în timpul vizitei noastre acolo am constatat marea bucurie a poporului din Kaşmir pentru eliberarea sa naţională, considerînd teritoriul său ca o parte integrantă a Republicii India. Şi noi sîntem ferm convinşi că poporul Kaşmirului va rezolva pînă la capăt chestiunile sale, fără amestec din afară. Această problemă va fi rezolvată conform voinţei poporului Kaşmirului.

N. A. Bulganin a vorbit în continuare despre unele aspecte concrete ale colaborării economice sovieto-indiene arătînd care sînt posibilităţile acestei colaborări şi domeniile pe care aceasta le va îmbrăţişa. Apoi N. A. Bulganin a spus că numeroşi ziarişti manifestă o falsă îngrijorare întrebîndu-se dacă nu cumva U.R.S.S. intenţionează să condiţioneze întărirea şi dezvoltarea relaţiilor de prietenie cu India de cererea ca India să renunţe la colaborarea economică cu S.U.A. şi alte ţări occidentale. Chestiunea poate fi pusă astfel numai de acela care este interesat să semene neîncredere între India şi Uniunea Sovietică. Noi am spus şi repetăm că sîntem pentru colaborare paşnică şi prietenie cu toate ţările, inclusiv cu S.U.A., Anglia şi Franţa. Temerile vădit neîntemeiate că prietenia dintre India şi U.R.S.S. ar putea dăuna relaţiilor Indiei sau Uniunii Sovietice cu alte state nu fac nici cît o ceapă degerată.

Nimeni nu va reuşi să înmormînteze „spiritul Genevei"

Mulţi corespondenţi — a spus N. A. Bulganin — întreabă care sînt perspectivele relaţiilor internaţionale. Unii din ei îşi exprimă, totodată îngrijorarea în legătură cu faptul că în anumite cercuri — care anume ştiţi singuri — au început să afirme că „spiritul Genevei" a murit, că a venit timpul să fie reînviat în întreaga lui amploare „războiul rece" etc.

Vedeţi singuri că sînt unii care în legătură cu vizita noastră în India şi Birmania şi cu apropiata noastră călătorie în Afganistan încearcă să reînvie „războiul rece". Cîte n-au scris unii dintre colegii voştri, lipsiţi de scrupule, pe marginea declaraţiilor noastre şi cum le-au mai denaturat! Noi, însă, oamenii sovietici, avem destul sînge rece. Insultele nu pot atinge un om cinstit, şi de aceea asemenea mîzgălelii ne lasă indiferenţi. După cum se spune pe drept cuvînt, „murdăria nu se lipeşte de omul curat".

In ceea ce priveşte însă esenţa acestei probleme, considerăm că „spiritul Genevei", apărut în urma întrevederilor noastre care au avut loc la Geneva în vara acestui an între şefii guvernelor celor patru mari puteri, a jucat un rol binefăcător şi nimeni nu va reuşi să-l înmormînteze. Sîntem pentru continuarea şi adîncirea colaborării internaţionale, pentru coexistenţa paşnică a tuturor ţărilor, şi dacă recenta conferinţă de la Geneva a miniştrilor Afacerilor Externe nu a dus la rezultatele pe care popoarele lumii le aşteptau de la ea, aceasta, după părerea noastră, se datorează numai faptului că, după cît se pare, conducătorii puterilor occidentale nu sînt încă coapte. Aceasta dovedeşte că unele puteri nu au renunţat încă la politica pe care o duc „de pe poziţii de forţă". Trebuie să spunem cu toată tăria că atît timp cît se va porni de pe această poziţie, tratativele nu vor da nici un rezultat.

In orice caz, după cum ştiţi, la conferinţa de la Geneva partea sovietică a prezentat numeroase propuneri actuale şi realizabile în problemele securităţii colective, reducerii armamentelor şi interzicerii armei atomice, extinderii contactelor internaţionale şi altele. De aceea nu este vina noastră dacă, deocamdată, nu s-a putut realiza un acord. Nu ne vom cruţa eforturile nici de acum înainte, continuîndu-ne lupta pentru rezolvarea acestor probleme de cea mai mare importanţă.

In aceeaşi ordine de idei, mulţi corespondenţi pun întrebarea: nu a sosit oare timpul să se convoace o nouă conferinţă a şefilor guvernelor marilor puteri după modelul conferinţei de la Geneva pentru a discuta problemele cele mai importante privind Extremul Orient? **Considerăm că o asemenea idee merită să fie sprijinită. O asemenea conferinţă ar putea fireşte, să aibă un rezultat pozitiv numai cu condiţia ca toţi participanţii să procedeze la examinarea problemelor renunţînd la faimoasa politică „de pe poziţii de forţă". Se înţelege de la sine că în rîndurile participanţilor la o asemenea conferinţă trebuie să se afle Republica Populară Chineză şi India.**

Vorbind despre faptul că U.R.S.S. nu poate consimţi la o dezarmare unilaterală, N. A. Bulganin a spus în continuare:

Sîntem pentru dezarmare cu condiţia clară şi indispensabilă ca partenerii noştri să consimtă să dezarmeze odată cu noi. Sîntem pentru interzicerea armei atomice şi cu hidrogen, dacă partenerii noştri sînt gata să procedeze la fel, în acelaşi timp cu noi. Sîntem pentru instituirea unui strict control internaţional asupra înfăptuirii acestor măsuri, cu condiţia să existe o atitudine realistă faţă de rezolvarea acestei probleme.

Despre unele probleme interne ale Uniunii Sovietice

Al patrulea grup de întrebări se referă la chestiuni interne ale Uniunii Sovietice. Salutăm interesul manifestat de opinia publică indiană faţă de viaţa ţării noastre. In legătură cu aceasta am salutat prezenţa unor corespondenţi permanenţi ai presei indiene la Moscova, chestiune pe care o ridică unii dintre voi. Credem că nu ar fi greu să se reglementeze această chestiune. Absenţa, după cum se spune, îngreunează deocamdată prezenţa unor corespondenţi permanenţi ai Indiei în U.R.S.S. Judecînd după întrebările care ne-au fost puse aici, cît şi într-o serie de alte ţări, nu există încă suficiente informaţii obiective despre viaţa noastră, despre particularităţile sistemului nostru economic, social şi politic.

Unii, de pildă, întreabă: de ce în U.R.S.S. nu există decît un singur partid? O asemenea întrebare a fost provocată, probabil, de înţelegerea insuficientă a bazelor societăţii noastre socialiste.

După cum se ştie, existenţa a numeroase partide este caracteristică statului burghez, împărţit în clase — partidele oglindesc şi apără interesele claselor corespunzătoare şi de aceea fiecare clasă are, fireşte, partidul ei. In Uniunea Sovietică, în urma victoriei socialismului, a fost creată o societate socialistă cu desăvîrşire nouă, în care nu există clase antagoniste, nu există grupări ale căror interese să se ciocnească şi să fie în contradicţie. Acum avem o societate omogenă, puternică prin unitatea şi coeziunea sa.

In Rusia prerevoluţionară ţaristă existau multe partide.

Exista partidul capitaliştilor, partidul moşierilor, partidul chiaburilor, care se intitula în mod pompos partidul socialiştilor-revoluţionari, şi exista şi partidul clasei muncitoare, partidul bolşevic, înfiinţat de marele Lenin. Acest partid a ştiut să ridice clasa muncitoare la luptă împotriva capitaliştilor şi moşierilor, împotriva regimului ţarist. El a ştiut să asigure alianţa dintre clasa muncitoare şi ţărănime. El a ştiut să atragă de partea clasei muncitoare păturile progresiste ale intelectualităţii; sub conducerea partidului s-a înfăptuit Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie, au fost zdrobite şi lichidate clasele exploatatoare, a fost construită o societate nouă, socialistă. In prezent, poporul sovietic construieşte cu succes societatea comunistă.

Pe cine ar putea să reprezinte acum, în U.R.S.S., un partid al capitaliştilor şi moşierilor? La noi nu există capitalişti şi moşieri, deci problema existenţei unui astfel de partid este lipsită de temei. Pe cine ar putea să reprezinte acum în ţara noastră un partid chiaburesc? Creînd orînduirea colhoznică am lichidat pentru totdeauna vechiul sistem economic la sate, care zi de zi şi ceas de ceas, a generat capitalismul. Acum tineretul nostru află despre chiaburi numai din cărţi şi din povestirile oamenilor din vechea generaţie.

Societatea sovietică este o societate a oamenilor muncii: a muncitorilor, ţăranilor şi intelectualităţii muncitoare. Partidul comunist este, după cum se spune în Constituţia U.R.S.S., „avangarda oamenilor muncii, în lupta lor pentru construirea societăţii comuniste, este forţa conducătoare a tuturor organizaţiilor oamenilor muncii, atît obşteşti, cît şi de stat".

Aceasta este societatea noastră, acesta este sistemul nostru. Nu-l impunem nimănui dar, vorbind deschis, considerăm că este cel mai bun sistem. Unii încearcă să prezinte lucrurile ca şi cum dezvoltarea ideilor comuniste în lumea întreagă s-ar datora unor uneltiri din partea U.R.S.S. Toţi ştiu însă că, comunismul a existat în Europa cu mult înainte de Marea Revoluţie din Octombrie, că învăţătura comunistă, creată de Marx şi Engels, a prins rădăcini în masele muncitoare.

Sîntem pentru dezvoltarea colaborării internaţionale muncitoreşti

In legătură cu aceasta am vrea să ne oprim şi asupra întrebării care ne-a fost pusă de unii corespondenţi, — despre Biroul Informativ al partidelor comuniste sau „Cominform", cum este numit uneori. Activitatea acestei organizaţii, din care fac parte partidele comuniste dintr-o serie de ţări europene şi care îşi propune ca ţel schimbul de informaţii, de experienţă în lupta clasei muncitoare pentru eliberarea ei, îi îngrijorează pe toţi cei care ar vrea să menţină pe vecie vechiul sistem al exploatării omului de către om, care şi-a trăit traiul.

Uneori se pune întrebarea: n-ar putea fi lichidat cumva „Cominformul"? Dar, la drept vorbind, de ce trebuie să renunţe partidele comuniste la o formă de contact şi colaborare internaţională îndeobşte admisă? De ce, de pildă, cei care ridică problema lichidării „Cominformului", nu formulează nici un fel de obiecţiuni împotriva activităţii Internaţionalei socialiste care uneşte partidele social-democrate? De ce li se pare firesc şi legitim faptul că capitaliştii se unesc în uniuni monopoliste internaţionale şi se întîlnesc în mod regulat pentru a pune la cale, de comun acord, acţiunile lor, iar clasei muncitoare ei ar dori să-i refuze dreptul de a înfăptui marea lozincă a solidarităţii internaţionale, proclamată încă de Marx şi Engels — „Proletari din toate ţările, uniţi-vă!", care corespunde intereselor vitale ale tuturor oamenilor muncii.

Am fost şi vom fi întotdeauna pentru întărirea şi dezvoltarea colaborării internaţionale a clasei muncitoare în lupta pentru apărarea intereselor vitale ale tuturor oamenilor muncii, în lupta pentru cauza păcii.

Partidele comuniste, care stau de strajă intereselor clasei muncitoare şi ale tuturor oamenilor muncii, urmează învăţătura cea mai înaintată şi mai umanistă — învăţătura marxism-leninismului, care s-a verificat în mod strălucit în practică, fiind aplicată în Uniunea Sovietică, în Republica Populară Chineză, în ţările de democraţie populară.

Această învăţătură capătă o răspîndire tot mai mare pe întregul glob pămîntesc. Sîntem împotriva „exportului de revoluţie", după cum a spus Lenin, deoarece acest mod de a pune problema este antiştiinţific. Ideile progresiste îşi croiesc în mod inevitabil drum şi înving vechile idei perimate. Aşa a fost întotdeauna şi aşa va fi cînd este vorba de dezvoltarea societăţii omeneşti.

Acestea sînt observaţiile pe care am vrut să le facem în legătură cu întrebările dvs.

Ingăduiţi-mi în încheiere să vă mulţumesc pentru atenţie.

La revedere.

★

In încheierea conferinţei de presă, N. S. Hruşciov a mulţumit ziariştilor indieni pentru modul obiectiv şi just în care au informat despre vizita în India a lui N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov şi a arătat că o astfel de informare obiectivă contribuie la consolidarea relaţiilor de prietenie dintre India şi Uniunea Sovietică.

(N. R. — Subtitlurile şi sublinierile aparţin redacţiei).

N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au sosit în Afganistan

KABUL 15 (Agerpres). — TASS transmite: La 15 decembrie au sosit în capitala Afganistanului — Kabul — la invitaţia guvernului afgan, N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. S. Hruşciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., şi persoanele care îi însoţesc.

Pe aeroportul din Kabul oaspeţii au fost întîmpinaţi de: Muhammed Daud, primul ministru al Afganistanului, Ahmed Ali, ministrul Curţii, şi alţi demnitari afgani.

N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au fost întîmpinaţi de asemenea de M. V. Degtiar, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al U.R.S.S. la Kabul.

Avionul pe bordul căruia se aflau oaspeţii sovietici a aterizat pe aeroportul din Kabul la ora 13,45 (ora locală). Aeroportul era pavoazat cu drapelele de stat sovietice şi afgane.

La coborîrea din avion, N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au fost întîmpinaţi de primul ministru Muhammed Daud, care a trecut împreună cu ei în revistă garda de onoare, aliniată pe aeroport. Apoi oaspeţilor le-au fost prezentaţi membrii cabinetului afgan, membrii corpului diplomatic, membrii ambasadei sovietice şi alţi reprezentanţi sovietici la Kabul.

Copii afgani, îmbrăcaţi în costume naţionale, precum şi copii ai cetăţenilor sovietici din Kabul au oferit flori lui N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov. Ei au oferit de asemenea flori lui Muhammed Daud, primul ministru al Afganistanului şi Muhammed Naim locţiitor al primului ministru.

Pe aeroport N. A. Bulganin a făcut următoarea declaraţie în faţa microfonului.

Cuvîntarea lui N. A. Bulganin

„Domnule prim ministru,
Domnilor,

Păşind pe teritoriul Afganistanului prieten, eu şi prietenul meu Nikita Sergheevici Hruşciov sîntem bucuroşi de a transmite salutul nostru şi cele mai bune urări poporului afgan, cu care poporul sovietic întreţine de multă vreme relaţii trainice de bună vecinătate.

Noi am primit cu satisfacţie amabila invitaţie a guvernului regal al Afganistanului de a vizita ţara dv. ceea ce ne va permite să cunoaştem mai îndeaproape Afganistanul şi să stabilim un contact personal cu oamenii lui de stat.

Relaţiile de prietenie dintre ţările noastre ale căror temelii solide au fost puse încă din perioada constituirii statului sovietic, s-au dezvoltat întotdeauna pe baza deplinei egalităţi, în interesele ambelor ţări.

Popoarele Uniunii Sovietice au o atitudine de profundă stimă şi simpatie faţă de curajosul şi harnicul popor afgan şi dau o înaltă preţuire năzuinţei ferme a Afganistanului spre pace şi menţinerea independenţei sale naţionale.

Uniunea Sovietică şi Afganistanul au toate condiţiile pentru dezvoltarea continuă a relaţiilor de prietenie pe baza egalităţii şi a respectării reciproce a intereselor celor două ţări.

Să se întărească şi să se dezvolte prietenia sovieto-afgană spre binele ambelor ţări în interesul păcii şi colaborării între popoare"

★

Aproape întreaga populaţie a oraşului Kabul a ieşit în întîmpinarea oaspeţilor. Străzile capitalei Afganistanului erau pavoazate cu numeroase drapele ale U.R.S.S. şi Afganistanului şi cu pancarte pe care se puteau citi următoarele lozinci de salut în limba rusă şi în limbile puştu şi farsi: „Porţile şi inimile noastre sînt întotdeauna deschise prietenilor", „Salutăm din toată inima pe oaspeţii scumpi", „Bun venit" „Sîntem bucuroşi să vedem pe conducătorii unei ţări vecine şi prietene" „Rusia sovietică şi Afganistanul au fost întotdeauna şi rămîn buni vecini".

Pe întregul traseu de 7 km. parcurs de oaspeţi de la aeroport pînă la reşedinţa lor ei au fost salutaţi călduros şi cu prietenie de zeci de mii de locuitori din Kabul şi împrejurimi. De peste tot răsunau aclamaţii de salut. Ziua sosirii lui N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov a fost declarată la Kabul zi de sărbătoare.

In legătură cu declaraţia unui reprezentant al Departamentului de stat al S.U.A. cu privire la comerţul sovieto-american

NEW YORK 15 (Agerpres). — TASS transmite: După cum transmite agenţia United Press, recent un purtător de cuvînt al Departamentului de stat al S.U.A. a făcut la Washington o declaraţie privind comerţul dintre Statele Unite ale Americii şi Uniunea Sovietică.

El a arătat totodată că în cursul unei convorbiri neoficiale care a avut loc la Geneva în ziua de 13 noiembrie, secretarul de stat al S.U.A., J. F. Dulles, a declarat lui V. M. Molotov că perspectivele unui comerţ normal între S.U.A. şi Uniunea Sovietică sînt largi, în deosebi în ceea ce priveşte produsele agricole americane, dar că el, Dulles, face o deosebire între „comerţul de tip normal" şi „comerţul cu mărfuri strategice", care este controlat cu atenţie şi stricteţe de către Statele Unite.

După cum subliniază agenţia United Press, guvernul S.U.A. este în căutarea unei modalităţi de desfacere a produselor agricole şi speră că Uniunea Sovietică va cumpăra o parte din ele.

După cum s-a aflat, în cursul convorbirii care a avut loc la 13 noiembrie la Geneva între J. F. Dulles şi V. M. Molotov a fost într-adevăr abordată problema comerţului sovieto-american şi a situaţiei lui anormale din prezent.

Din partea Uniunii Sovietice s-a subliniat că necesitatea recunoscută de toţi a dezvoltării contactelor dintre ţări se referă îndeosebi la restabilirea condiţiilor normale ale comerţului internaţional şi că ar trebui să se vorbească nu de cazul particular al desfacerii produselor agricole, ci despre înlăturarea barierelor create în ultimii ani în calea dezvoltării comerţului internaţional şi în deosebi a comerţului dintre S.U.A. şi U.R.S.S. In acest caz relaţiile comerciale ar căpăta dezvoltarea cuvenită.

După cum se ştie, Uniunea Sovietică întreţine relaţii comerciale cu numeroase ţări, cumpără diferite mărfuri, inclusiv produse agricole şi îşi vinde de asemenea mărfurile altor ţări. Acest comerţ se face pe bază de egalitate şi avantaje reciproce.

Se ştie că în anul 1937 între U.R.S.S. şi S.U.A. a fost încheiat un acord comercial. Comerţul dintre cele două ţări se dezvolta în condiţii normale atingînd proporţii considerabile. Acum cîţiva ani Statele Unite ale Americii au anulat însă acest acord. In afară de aceasta, o serie de măsuri discriminatorii luate de S.U.A. au creat obstacole mari în calea dezvoltării comerţului internaţional.

In declaraţia sus amintită a purtătorului de cuvînt al Departamentului de stat al S.U.A., nu au fost menţionate aceste fapte îndeobşte cunoscute.

Agenţiile de presă comunică din:

BERLIN. La 14 decembrie, delegaţia Sovietului Suprem al U.R.S.S., în frunte cu N. S. Patolicev, membru al Comisiei pentru afaceri externe a Sovietului Uniunii al U.R.S.S. a părăsit Berlinul după o vizită de trei săptămîni în Republica Democrată Germană, plecînd spre Moscova.

BRUXELLES. Expoziţia de artă populară romînească deschisă recent la Bruxelles se bucură de mare succes în rîndurile publicului belgian. Presa belgiană subliniază însemnătatea expoziţiei pentru cunoaşterea artei populare romîneşti.

BELGRAD. După cum anunţă agenţia Taniug, la 14 decembrie, cu prilejul vizitei preşedintelui Republicii Populare Federative Iugoslavia, Tito, la Addis-Abeba, în centrul oraşului lîngă monumentul eliberării a avut loc un mare miting, în cadrul căruia preşedintele Tito a rostit o cuvîntare.

PEKIN. La Pekin s-a anunţat că primul ministru al Pakistanului, Mohammed Ali, va vizita R. P. Chineză în cursul primăverii viitoare, la invitaţia guvernului Republicii Populare Chineze.

CAIRO. Ziarul egiptean „Al-Gumhuria" anunţă că o delegaţie din Cairo a Congresului egiptean al Tineretului musulman din Egipt în frunte cu Kamal Iakub, inspector general al organizaţiilor de tineret, a plecat într-o vizită de prietenie în R. P. Chineză.

SINGAPORE. După cum anunţă agenţia France Presse, la 15 decembrie s-a deschis la Singapore conferinţa anuală a diplomaţilor englezi acreditaţi în ţările Asiei de sud-est. La această conferinţă participă 22 de diplomaţi englezi, precum şi lordul Carrington, şeful forţelor armate britanice. Conferinţa se desfăşoară „cu uşile închise".

LONDRA. După cum s-a mai anunţat, Gaitskell a fost ales lider al partidului laburist în locul lui Attlee care a demisionat. El devine în mod automat liderul fracţiunii parlamentare a partidului laburist.

DAMASC. După cum anunţă agenţia Reuter, guvernul sirian a cerut semnatarilor declaraţiei tripartite din anul 1950 — Statele Unite, Marea Britanie şi Franţa — să adopte măsuri pentru a pune capăt aventurilor războinice ale Israelului, la frontierele Siriei şi Arabiei. Guvernul din Damasc a declarat de asemenea că orice noi livrări de armament către Israel îl vor încuraja să-şi „continue şi să-şi lărgească agresiunile".

DJAKARTA. Corespondentul agenţiei „United Press" relatează că în ziua de 14 decembrie o mare parte a efectivului forţelor militare aeriene indoneziene a refuzat să recunoască pe Sujono, şeful adjunct al statului major al forţelor militare aeriene, numit recent de guvernul Harahap.

ROMA. Potrivit agenţiei France Presse, profesorii din învăţămîntul secundar din întreaga Italie se află în grevă începînd de joi dimineaţa, în semn de protest împotriva refuzului autorităţilor de a le mări salariile

Dulles şi Pinay recunosc succesele politicii externe a U. R. S. S.

Lucrările Consiliului N.A.T.O.

PARIS 15 (Agerpres). — La 15 decembrie a început la Paris sesiunea Consiliului N.A.T.O., la care participă miniştrii Afacerilor Externe, ai Apărării şi Finanţelor din ţările membre ale pactului Atlanticului de Nord.

In şedinţa de dimineaţă, după raportul secretarului general al N.A.T.O., Consiliul Atlantic a luat în discuţie punctul al doilea de pe ordinea de zi a sesiunii — şi anume situaţia internaţională. In legătură cu aceasta, corespondentul agenţiei France Presse subliniază că secretarul Departamentului de stat al S.U.A. Dulles, a prezentat un lung expozeu asupra politicii sovietice, recunoscînd că succesele politicii externe a U.R.S.S. pun în faţa ţărilor atlantice probleme a căror rezolvare devine tot mai dificilă.

A luat apoi cuvîntul ministrul Afacerilor Externe al Franţei, Pinay, care a arătat că în cercurile politice occidentale trebuie să se recunoască „succesele remarcabile" înregistrate de Uniunea Sovietică în politica internaţională. Comentatorul agenţiei France Presse subliniază că Pinay s-a referit în special la rezultatele călătoriei în Asia a conducătorilor sovietici, arătînd că Uniunea Sovietică a pus bazele unor solide relaţii economice şi politice cu ţările Asiei şi Orientului Mijlociu. După cum relatează France Presse, Pinay a subliniat în special că Uniunea Sovietică „încheie contracte şi acordă credite în condiţii foarte favorabile fără a pune condiţii politice..."

—◇—

Şedinţa Consiliului Uniunii Europei occidentale

PARIS 15 (Agerpres). — TASS transmite: La 14 decembrie a avut loc la Paris şedinţa Consiliului Uniunii Europei occidentale creată în conformitate cu acordurile de la Paris şi din care fac parte şapte ţări ale Europei occidentale. La şedinţă au luat parte miniştrii Afacerilor Externe ai acestor ţări. Activitatea acestei organizaţii este îndreptată spre întărirea blocului militar din Europa occidentală. Totuşi, chiar de la început s-au ivit serioase contradicţii interne care s-au manifestat şi la şedinţa din 14 decembrie.

Consiliul a ascultat comunicarea lui Pinay asupra tratativelor sale cu von Brentano în problema Saarului, care au stîrnit divergenţe serioase între cercurile guvernante ale Franţei şi R. F. Germane. Incheierea acestor tratative a fost amînată pentru luna ianuarie, cînd — după alegerile parlamentare — se va forma noul guvern francez.

La şedinţa Consiliului s-a acordat o deosebită atenţie problemei nivelului forţelor armate ale ţărilor-membre. Această problemă s-a ivit în legătură cu protestul Franţei împotriva intenţiei Germaniei occidentale de a mări nivelul forţelor armate stabilit prin acordurile de la Paris.

In cursul şedinţei s-au ivit discuţii pe marginea ideii „unificării Europei".

—◇—

La închiderea ediţiei

Prima şedinţă a Adunării Generale cu participarea noilor ţări membre ale O. N. U.

NEW YORK 15 (Agerpres). — La şedinţa de joi a Adunării Generale a O.N.U. au luat parte pentru prima oară noile ţări membre ale O.N.U. Ele au fost reprezentate, unele de reprezentanţii diplomatici acreditaţi în S.U.A., altele de observatorii lor permanenţi la O.N.U. Reprezentanţii unora dintre ţări nu au putut sosi la timp pentru a lua parte la şedinţă.

Jose Maza (Panama), preşedintele Adunării, care a deschis şedinţa, a urat bun venit noilor membri care au fost călduros salutaţi de toţi cei care au asistat la şedinţă — delegaţi, ziarişti şi membri ai secretariatului O.N.U.

NEW YORK 15 (Agerpres). — După cum anunţă corespondentul la O.N.U. al agenţiei United Press, conducătorul delegaţiei Indiei, Krishna Menon, luînd cuvîntul în şedinţa plenară a Adunării Generale a declarat că răspunderea pentru faptul că Japonia şi Republica Populară Mongolă n-au fost admise în O.N.U. îi revine ciankaişistului, care a ridicat veto.

O prietenie luminoasă în numele unui ţel măreţ

Ziarele de ieri au publicat textul Declaraţiei comune a lui N. A. Bulganin, N. S. Hruşciov şi Jawaharlal Nehru, semnată la 13 decembrie la Delhi.

Odată cu semnarea acestei Declaraţii a luat sfîrşit vizita pe care au făcut-o conducătorii sovietici în India timp de aproape trei săptămîni. Vizita lui N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov în India îşi merită pe deplin aprecierea ca un eveniment de importanţă excepţională, iar prietenia sovieto-indiană a fost apreciată de opinia publică din întreaga lume ca fiind o mare cucerire istorică. Importanţa acestui eveniment n-a scăpat niciunui observator cît de cît obiectiv. Călătoria triumfală a lui Bulganin şi Hruşciov prin India — scria ziarul francez de dreapta „L'Echo" — este un eveniment de o importanţă primordială. Şi într-adevăr, niciodată pînă în prezent, conducătorii unui stat n-au fost primiţi într-un stat străin cu atîta căldură şi dragoste. Oriunde au fost, la Delhi sau în străvechiul oraş Agra, în vestitul Bombay sau în marele port Calcutta, la Bengalore sau în statul Kaşmir, poporul indian, muncitorii, ţăranii, intelectualii Indiei i-au primit pe oaspeţii sovietici cu zîmbetul pe buze, cu inima deschisă, cu tradiţionalele ghirlande de flori, care în India simbolizează nemărginitul respect şi prietenie veşnică.

Declaraţia sovieto-indiană subliniază importanţa şi contribuţia acestei vizite precum şi a vizitei făcute în iunie a.c. de premierul Nehru în U.R.S.S. pentru cunoaşterea reciprocă a popoarelor sovietic şi indian, a modului lor de viaţă, a problemelor, realizărilor şi năzuinţelor acestor două mari ţări. Relaţiile de prietenie statornicite între Uniunea Sovietică şi India au la bază cele cinci principii ale coexistenţei paşnice, cunoscute şi sub numele de „pancea şila". Nu se poate să se ignoreze faptul că aceste principii care proclamă că ţările ce se deosebesc unele de celelalte prin sistemele lor politice, sociale şi economice pot şi trebuie să colaboreze între ele pe baza respectului reciproc şi a neamestecului în treburile interne, corespund intereselor tuturor popoarelor.

Stringerea relaţiilor de prietenie între India şi U.R.S.S. are o covîrşitoare însemnătate pentru Asia. Independenţa Indiei, creşterea influenţei ei pe plan internaţional relaţiile strînse cu Uniunea Sovietică sînt un imbold şi pentru celelalte popoare asiatice care mai sînt încă asuprite de colonialişti. Alături de U.R.S.S. şi de R. P. Chineză, India este o mare putere, al cărui cuvînt atîrnă din ce în ce mai greu. Uniunea Sovietică, — spunea tovarăşul Hruşciov — consideră „că India este o mare putere şi că unul din primele locuri în rîndul marilor state din lume trebuie să-i aparţină".

Ocupîndu-se de recenta conferinţă de la Geneva a miniştrilor Afacerilor Externe, Declaraţia arată că deziluzia provocată de rezultatele conferinţei de la Geneva a miniştrilor Afacerilor Externe poate avea numai un caracter vremelnic şi este necesar de a continua să se depună toate eforturile pentru slăbirea încordării internaţionale considerînd tratativele drept singura metodă de rezolvare a problemelor litigioase.

Legat de aceasta, Declaraţia ridică problema recunoaşterii locului R. P. Chineze în O.N.U. Se ştie că India, ca şi majoritatea statelor participante la conferinţa de la Bandung, sprijină cererea justă a poporului chinez de a avea un reprezentant legal în O.N.U. Deşi tot mai multe state se pronunţă în sensul rezolvării acestei probleme pe baza realităţii existente, Statele Unite, alte guverne care-i cîntă în strună se străduiesc să întreţină mitul fantomei din Taivan, mit în care de fapt nimeni nu mai crede. Este inadmisibil ca un om ce nu reprezintă decît o clică de trădători şi pe susţinătorii din umbră ai acesteia să ocupe locul cuvenit de drept şi de fapt adevăratului reprezentant al celor 600 de milioane de cetăţeni ai R. P. Chineze. Numeroase sînt faptele care dovedesc că menţinerea clicii gomindaniste în O.N.U. nu face decît să submineze rezolvarea problemelor celor mai arzătoare care stau în faţa acestei organizaţii.

Declaraţia sovieto-indiană se pronunţă totodată pentru un sistem eficient de dezarmare, cît şi împotriva închegării de alianţe militare sau blocuri militare regionale, care lărgesc graniţele „războiului rece".

Deşi există diferenţă între sistemele social-politice ale statelor lor, poporul indian nutreşte o mare dragoste faţă de poporul sovietic, pe care-l socoteşte frate. Cum se explică acest lucru? Mai întîi prin faptul că Uniunea Sovietică constituie un exemplu luminos pentru India ca şi pentru toate popoarele care au cunoscut jugul colonial. Nu sînt decît patru decenii de cînd Rusia era o ţară înapoiată, o ţară care n-avea decît o brumă de industrie, o agricultură înapoiată şi un uriaş număr de analfabeţi, iar jugul asupririi naţionale apăsa greu pe grumazul a zeci de naţionalităţi. Poporul Indiei vede cum oamenii sovietici, liberi de exploatare, liberi de lanţurile asupririi naţionale, au făcut din ţara lor o mare putere, cu o industrie ce ocupă unul din primele locuri în lume, cu o agricultură înfloritoare, toate acestea bazîndu-se pe cel mai înalt nivel cultural cunoscut vreodată de vreun popor.

Un alt fapt care cimentează prietenia sovieto-indiană este ajutorul neprecupeţit şi dezinteresat pe care U.R.R.S. îl acordă Indiei. Principiile pe care îşi întemeiază Uniunea Sovietică relaţiile sale economice cu India au stîrnit un ecou larg şi în alte ţări din Asia şi Africa. In străvechea sa istorie India încă nu a cunoscut relaţii economice reciproc avantajoase, care să-i respecte cu atîta fermitate suveranitatea, ca relaţiile pe care le are cu Ţara Sovietelor.

„Noi dorim să ajutăm poporul Indiei, Republica India, deoarece dorim dezvoltarea şi întărirea Republicii India, liberă şi suverană" — spunea tovarăşul Hruşciov.

Şi aceste cuvinte sînt întărite prin fapte. U.R.S.S., după cum se arată şi în Declaraţie, construieşte o mare uzină metalurgică la Bhilai; specialiştii sovietici au ajutat la crearea unui institut tehnic la Bombay, au oferit documentaţia necesară producţiei de energie atomică şi sprijină intens construirea industriei grele indiene — bază a independenţei naţionale a Indiei. Ziarul „Indian Expres" scria că Uniunea Sovietică acordă Indiei „tot ajutorul posibil, fără ca aceasta să presupună anumite obligaţii din partea Indiei", lucru subliniat de altfel în repetate rînduri şi de conducătorii sovietici.

Cu totul altfel procedează anumite state occidentale cînd e vorba să acorde „ajutor" altor state.

Principiile de respectare reciprocă a suveranităţii statelor constitue baza relaţiilor Uniunii Sovietice şi cu celelalte ţări. Vizita făcută în Birmania, declaraţia sovieto-birmană confirmă strîngerea relaţiilor prieteneşti între U.R.S.S. şi Uniunea Birmană. Vizitarea Afganistanului care are loc zilele acestea, va fi de asemenea o contribuţie în plus la cauza păcii şi a colaborării între popoare.

Este lesne de înţeles că vizita conducătorilor sovietici în India, Birmania şi Afganistan, nu poate fi privită cu ochi buni de acele cercuri reacţionare, interesate în menţinerea încordării internaţionale. Iniţiatorii pactelor militariste de la Bagdad şi ai blocului războinic al S.E.A.T.O., văd în strîngerea prieteniei sovieto-indiene o ameninţare a planurilor lor. Acest lucru îl sublinia de curînd şi ziarul „France Soir", cînd scria că acestor organizaţii militare, prietenia dintre Uniunea Sovietică şi India le creează dificultăţi serioase.

Presa reacţionară din Apus s-a făcut luntre şi punte pentru a răstălmăci adevărul despre prietenia sovieto-indiană dedîndu-se la fel de fel de calomnii şi injurii. Dar faptele s-au dovedit mai vitale de cît aceste încercări de a împroşca cu noroi o prietenie luminoasă.

Uniunea Sovietică, R. P. Chineză şi India numără în total aproape un miliard de oameni, adică aproximativ jumătate din populaţia întregului glob pămîntesc. Aceste ţări, unite strîns în lupta pentru pace, pentru coexistenţă paşnică, pentru fericirea omului, constituie o forţă de care trubadurii războiului — fie el rece sau cald — sînt nevoiţi să ţină seamă. Vizitarea Indiei de către conducătorii sovietici, după cum se subliniază şi în Declaraţia sovieto-indiană, reprezintă un eveniment important pentru cauza păcii, căci cu acest prilej cele două popoare şi-au reafirmat hotărîrea de a lupta neclintit pentru binele lumii întregi.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secţia scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52